δέχομαι μετὰ χαρᾶς εἰς τὴν Ἀλληλογραφίαν μου καὶ εἰς τοὺς Διαγωνισμούς μου τοὺς νέους μου φίλους: *Σαλαμίνιον Σπηγγαλιέα* (Δ. Σ.) *Ἀντάρτην* (Σ. Λ.) *Φιλέρημον Τρυγόνα* (Δ. Π.) *Μικρὸν Ποιητὴν* (Δ. Χ.) *Ἀτρόμητον Λέαιναν* (Π. Μ.) *Θερινὴν Βροχήν* (Α. Β.) καὶ *Πλοῖον τοῦ Δουνάβεως* (Ν. Χ.)

Ἀσπασμοί, πληροφορίαι: παραλείπονται σήμερον ἐλλείψει χώρου, Ὅσοι εἶχαν στείλῃ πρὸ τῆς 26 Ἰουνίου, ἂς λάβουν τὴν καλωσύνην νὰ τας ἐπαναλάβουν, ἀλλά. . . χωρὶς παράπονα. Ψηφίσατε τὴν Πρότασιν τῆς Δύξήσεως νὰ ἔχωμεν τόπον δι' ὅλα.

Μικρὰ Μυστικὰ ἐπιθυμοῦν νὰ ἀνταλλάξουν: Τὸ *Παραδείσιον Πτηνὸν* μὲ τὴν *Ἀμυδρὰν Λάμψιν*, *Χρυσόμαλλον Λέοντα*, *Υἱὸν τῆς Νυκτὸς* καὶ *Λευκὴν Περιστεράν* — ὁ *Αὐγερινὸς* μὲ τὴν *Εὐτέρπην*, *Ἀνατέλλουσαν Σελήνην* καὶ *Κόρην τοῦ Ζαλόγκου* — τὸ *Ἄνθος τῆς Ἰσπωνίας* μὲ τὸ *Ἄνθος τῆς Αὐγῆς*, *Ἄνθος τῆς Εὐαισθησίας*, *Δὸν Κολοκύθαν Πάτεραν*, καὶ *Ἑρμῆν τοῦ Πραξιτέλους* — *Σέλευκος* ὁ *Κεραυνὸς* μὲ τὸν *Τούμ-Περεραί-Μουζέ* — ἡ *Χρυσούλα Θ. Παραγοπούλου* μὲ τὴν *Μαρίαν Χρισταφ* καὶ *Ἀσπασίαν Δημητρίου* — ὁ *Τάνταλος* μὲ τὴν *Νεαρὰν Καλλιτέχνιδα* — ὁ *Ἑρμῆς τοῦ Πραξιτέλους* μὲ τὸν *Λούσιον*, *Ταναγραίαν Κόρην*, *Μικρὸν Τυμπανιστὴν* καὶ *Ἀνθισμένην Λυγαριάν* — ὁ *Ἱππότης τῆς Ἐλεεινῆς Μορφῆς* μὲ τὸν *Χρυσόμαλλον Λέοντα* μὲ τὴν *Ὑποβρύχιον Ἀμυναν* — ὁ *Σπόριος Κάσσιος* μὲ τὸν *Ἰωάννην Γ. Μπούμπουλην*, *Πίφ-Πάφ* καὶ *Ναυτοπούλαν* — ὁ *Λαδωμένος Ποντικὸς* μὲ τὸν *Παπουτσωμένον Γάτον*, *Ξενητευμένην Συριανὴν*, *Ἀρχιναύαρχον Θεμιστοκλέα*, *Βασιλέα τῶν Κυκλάδων* καὶ *Μέλλουσαν Καλλιτέχνιδα* — ὁ *Ἀρχιναύαρχος Θεμιστοκλῆς* μὲ τὴν *Φιλοπάτριδα Ἰάδα* καὶ *Ὀλυμπιονίκην* — ὁ *Πατρίκιος τῆς Αὐγούστης* μὲ τὸν *Ποιητικὸν Νάρκισον* καὶ *Ναυτοπούλαν*. — ἡ *Ναϊὰς* μὲ τὸν *Λούσιον* καὶ *Ἰριδα* — ὁ *Χιονοσκεπὴς Ταΰγετος* μὲ τὸν *Τρεχαγουρευόπουλον*, *Ἑλληνικὴν Σημαίαν* καὶ *Ἀρχιζιζάνιον* — ἡ *Λευκὴ Πόλις* μὲ τὴν *Λούκισσαν* — τὸ *Γλυκὸ Φιλάκι* μὲ τὸ *Ταπεινὸν Ἴον* — τὸ *Ἄσπρο Λαγουδάκι* μὲ τὸν *Τρεχαγουρευόπουλον*, *Ζωρζὴν Νεγρεπόντεν*, *Ναύαρχον τῆς Βαρέλας* καὶ *Ν. Λίβαν* — ὁ *Μικρὸς Τυμπανιστὴς* μὲ τὸ *Χρυσόψαρο*, *Φωτοβόλον Τόξον*, *Ἰόνιον Πέλαγος*, *Ἀσπροποταμίτην* καὶ *Κυματίζουσαν θάλασσαν* — ὁ *Δημήτριος Δρίβας* μὲ τὴν *Μαρίαν Καλάρη*, *Χριστίναν Γερούση* καὶ *Ἀνδριάναν Βλασσοπούλου* — ὁ *Μπὰμ* Μπούμ μὲ τὸν *Τρεχαγουρευόπουλον*, *Πᾶστα περνᾶς*, *Μὴν τα ρωτᾶς*, *Ἐθνικὸν Ἄγυον* καὶ *Νεαρὰν Καλλιτέχνιδα* — ἡ *Χλόη τοῦ Κηφισσοῦ* μὲ τὸν *Δὸν Κολοκύθαν Πάτεραν*, *Ἀρχιναύαρχον Θεμιστοκλέα* καὶ *Λάμπροντα Ἀστέρα*. — τὸ *Τί με μελεῖ* μὲ τὸν *Ἀπόλομον Βράχον*, *Ἡφαιστον* καὶ *Μυλαίδην*. — ἡ *Ἐρυθρὰ θάλασσα* μὲ τὴν *Μέλλουσαν Καλλιτεχνίδα* καὶ *Φιλέλληνα Μικρασιάτην* ὁ *Νέος Ἡρακλῆς* μὲ τὸν *Ἄγγελον τῆς Εὐτυχίας*, *Ὀνειροπόλων Καταφύγιον Ξανθὴν Νησιοποπούλαν Ἑλληνικὸν Τορπιλλοβόλον*, καὶ *Κεραυνοβόλον Δία* — τὸ *Ὀνειροπόλων Καταφύγιον* μὲ τὴν *Ζαππίδα*, *Ἀλέξανδρον Οἰκονομίδην*, *Ναϊάδα*, *Ἀντίο Μαστέλλο* καὶ *Ρωσσικὴν Καραμέλαν* — ὁ *Νοσταλγὸς Ἕλλην* μὲ τὴν *Ἀγραίαν Ἄρτεμιν*, *Τοξότιδα Ἄρτεμιν*, *Ἐθνικὸν Ἄγυον* καὶ *Μαρίδαν τοῦ Εὐρίπου*.

Ἀπὸ ἕνα γλυκὸ φιλάκι στέλλει ἡ Διάπλασις πρὸς τοὺς φίλους της: *Μέλαρα Ἀστέρα* (θά το ἴδῃς εἰς τὴν κρίσιν) *Χρυσῆν Βεργίτσαν* (ἔλαβα τὴν ἄσκησίν σου· ἀλλὰ ποῦ εἶνε ἡ λύσις της; πρέπει νὰ ἔχω καὶ τὴν λύσιν, διὰ νὰ ἴδω ἂν εἶνε ἐξία δημοσιεύσεως) *Ἐρυθρὰν Θάλασσαν*, *Ἀειθαλὲς Ῥόδον*. *Ὀρφέα* (μὲ τὰ θερμότατα συλλυπητήριά μου διὰ τὸν θάνατον τοῦ ἀγαπητοῦ σου πάππου) *Ἐρεχθεῖον* (ἐφύλαξα τὴν ὡραίαν ἐπιστολήν σου διὰ νὰ δημοσιεύσω ἕν ἀπόσπασμα εἰς τὰς Γνώμας Συνδρομητῶν τοῦ Πανηγυρικοῦ Λευκώματος) *Ποντικόν*, *Ἑλληνικὸν Αἴσθημα*, *Οἰνόην*, *Ἀετὸν τῆς Ἴδης* (σὲ συγχαίρω διὰ τὴν προαγωγήν σου καὶ σ' εὐχαριστῶ δι' ὅσα καλὰ γράφεις) *Πλοίαρχον Λὰν Γκὺ* (εὔχομαι κ' ἐγὼ νὰ βραβευθῆς) *Μπάμ-Μπούμ*, *Γοττοφρέδον Βυλλιόνου*, *Νύμφην τοῦ Βορρᾶ* (ἀλήθεια· ὄχι καλωσύνη) *Δούκισσαν* (ἀπατᾶσαι· ἡ «Σφίγξ τῶν Πάγων» δὲν εἶνε μόνον δι' ἀγόρια εἶνε δι' ὅλον τὸν κόσμον, διὰ μικροὺς καὶ διὰ μεγάλους· ἄρχισε νὰ την διαβάζῃς, νὰ ἴδῃς πῶς θὰ γλυκαθῆς) *Φωτοβόλον Ἀκτῖνα* (ποῦ ἀπὸ τὸν ἐνθουσιασμόν της διὰ τὴν Ψηφοφορίαν τῆς ἐπιάσθη καὶ γλῶσσα καὶ γέρια καὶ μυαλό, ὥστε μόνον ὀλίγας γραμμὰς μοῦ ἔγραψε) *Ζωφερὸν Μεσαίωνα* (μὴ περιμένῃς πρῶτα τ' ἀποτελέσματα «νὰ ἴδῃς τὲς προκοπές σου» διότι δὲν ἠξεύρω ποτε θὰ δημοσιευθοῦν) *Γλυκὸ Φιλάκι* (σοῦ εὔχομαι πᾶσαν προκοπὴν καὶ εὐτυχίαν εἰς τὴν νέαν σου διαμονήν. ἐλπίζω δὲ ὅτι θά με ἀγαπᾶς καὶ μακρόθεν ὅσον καὶ ἐκ τοῦ πλησίον) *Τύρινθα* (τὰ ἔλαβα καὶ εὐχαριστῶ) *Νικόλαον Πλατῆν* (ἔλαβα ἀπὸ Μακαριάδην) *Λευκὴν Πόλιν*, *Ὀδυσσέα Γ. Λύδδην* (ὅλοι σὲ ἀντασπάζονται) *Ἀδελφὴν τοῦ Ἐλέους* (σὲ συγχαίρω διὰ τὸν προβιβασμόν) *Ναϊάδα* (καὶ τὴν ἰδικήν σου ἐπιστολήν, τὴν ἐφύλαξα διὰ τὸ Πανηγυρικὸν Λεύκωμα) *Χιονοσκεπῆ Ταΰγετον* (ἐχάρην πολὺ διὰ τὴν γνωριμίαν ὅλης τῆς ἀγαπητῆς σου οἰκογενείας τὴν ὁποίαν ἀσπάζομαι διὰ τὸ λεύκωμα στεῖλε ὅσας καὶ ὅσων γνώμας θέλεις) *Γαβριὴλ Κορβισιάνον* (εὐχαριστῶ διὰ τὴν τόσῳ θερμὴν ἀγάπην· ἀλλὰ ἤθελα νὰ μου ἔγραφες συχνότερα) *Πατρίκιον τῆς Αὐγούστης* (ἀλληλογραφία μόνον μεταξὺ ὁμορφύλων ἐπιτρέπεται) *Μέλαρα Ἱππότην* (ἔστειλα· ἦτο λάθος τοῦ διεκπεραιωτοῦ· σ' εὐχαριστῶ πολὺ διὰ τὰς συστάσεις σου καὶ ἀναμένω τὸ ἀποτέλεσμα αὐτῶν) *Λαδωμένον Ποντικὸν* (πολὺ καλὰ σοῦ εἶπεν ὁ μπαμπᾶς σου· νάκούῃς πάντοτε τοὺς μεγαλητέρους· ἔπειτα ἦτο δυνατὸν νὰ ἐκλέξω βιβλίον ἄνοστον;) *Τέττιγα τῆς Ἀχαΐας* (ὅλα μαζί, 'τὸ ἴδιο χαρτί; μὰ δὲν εἶπα ὄχι;) *Ἱππότην Γουλιέλμον* (εἰς τὴν ἐρώτησίν σου ἀπαντῶ ναί) *Σκουλῆκι τῆς Γῆς*, *Ἄνθος τῆς Αὐγῆς* (τὸ ζήτημα αὐτὸ ἔχει κανονισθῆ πλέον· ἕκαστος εἶνε ἐλεύθερος νὰ φανερώσῃ ἢ ὄχι τόνομά του, ἐκτὸς ἂν προηγηθῇ συμφωνία, ἤτις νά τον ὑποχρεώνῃ νὰ το φανερώσῃ) *Λυρικὸν Ποιητήν*, *Φιλόμουσον Παῖδα* (θὰ ἴδῃς ὅτι ἔκαμες τὴν λαμπροτέραν χρῆσιν τῶν χρημάτων σου, μάλιστα ὡς φιλόμουσος ποῦ εἶσαι, ὄνομα κλ πράγμα) *Κωνστ. Σ. Βιδόπουλον* (ὄχι· τὸ ποσὸν ἦτο ἐπαρκές) *Ἱππότην τῆς Ἐλεεινῆς Μορφῆς* (εἴμεθα σύμφωνοι· μὴν ἀμφιβάλλῃς ὅτι αἱ ἐπιστολαί σου μ' εὐχαριστοῦν πολύ) *Πέτρον Θ. Γρυπάρην* (σὲ συγχαίρω διὰ τὸν βαθμόν) *Ζεβάν*, *Ρυβινοῦδα Βροῦσσον* (δφείλεις 50 λεπτὰ διὰ τὴν νέαν διεύθυνσιν) *Τάνταλον* (πεῖσέ τον λοιπὸν!) *Ἐρυθρὰν Καμέλιαν* (σ' εὐχαριστῶ διὰ τοὺς τόσον θερμοὺς καὶ ἐνθαρρυντικοὺς λόγους) *Πρωτομαγιὰν* (τί κρῖμα νὰ μὴ ἔχω σήμερον τόπον διὰ πληροφορίας!) *Ἀετομάχον* (ποῖον ἄλλο τὸ αἴτιον, παρὰ ἡ ἀμέλεια τοῦ ταχυδρομικοῦ διανομέως σας;) *Μικρὸν Τυμπανιστήν*, *Ἀνδρέαν Πρίντεζην*, *Πτηνὸν τῆς Ἐρήμου* (εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον θὰ δημοσιεύσω τὸ μυστικὸν τῆς Μαργαρῶς, καὶ τότε θὰ ἴδῆτε ὅλοι ἂν την ηὕρατε σωστὰ ἢ ὄχι.)

Εἰς ὅδας ἐπιστολὰς ἔλαβα μετὰ τὴν *26 Ἰουλίου* θάπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λύσεις στέλλονται μέχρι τῆς 13 Σεπτεμβρίου

Ὁ χάρτης τῶν λύσεων, ἐπὶ τοῦ ὁποίου δέον νὰ γράψωμεν τὰς λύσεις των οἱ διαγωνιζόμενοι, πωλεῖται ἐν τῷ Γραφείῳ μας εἰς φυλλάδιον, ὧν ἕκαστος περιέχει 20 φύλλα καὶ τιμᾶται φρ. 1.

426. Λεξιγρίφος.

Ἕνας φθόγγος μουσικῆς
Μ' ἕνα βασιλιὰ τρελό
Καὶ μ' ἕν ἄλλο ἀκόμη. . . ὄν,
Κατεβαίνουν 'στὸ γιαλό
Γιὰ νὰ κάμουν καὶ οἱ τρεῖς
Τί νομίζετε; —Δουτρόν!

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Κωλασμοῦ Κόρης.

427. Στοιχειόγριφος.

Τὴν εὐχήν μου θά σου δώσω, ἂν καὶ σὺ δὲν με [πειράξῃς.
Ἀλλὰ θά σε τυραννίσω, τὸ κεφάλι μου ἂν ἀλ- [λάξῃς.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Λειθαλοῦς Ῥόδου

428. Ἀναγραμματισμός.

Τοῦ ναύτου τὸν σωτῆρα ἂν ἀναγραμματίσῃς.
Ἀπὸ κῦμα θά τον εὕρῃς ἐπάνω, ἂν ζητήσῃς.

Ἐστάλη ὑπὸ Δημητρίου Π. Δρίβα

429. Ψαροκόκκαλον.

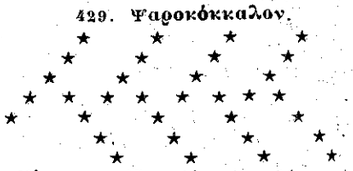

Νάντικαταταθῶσιν οἱ ἀστερίσκοι διὰ γραμμάτων οὕτως ὥστε νὰναγινώσκωνται κατὰ σειράν: πτηνόν, ἄνθος, σημεῖον τοῦ ὁρίζοντος, καρπός, ἔντομον, νῆσος, μία τῶν Ὠκεανίδων, αὐτοκράτωρ. — Σημειωτέον ὅτι ἑκάστη λέξις θὰ ἔχῃ πέντε γράμματα καὶ θὰρχίζῃ ἐκ τοῦ σημείου τὸ ὁποῖον συνδέει τὰς γραμμὰς πρὸς ἀλλήλας.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Τηλεκλείδου

430 Κεκρυμμένον Κυβόλεξον.

1. — Κίναρος, ἡ νῦν Κινάρα, νῆσος ἐστι τοῦ Αἰγαίου
2. — Ὄσιρις καὶ Ἶσις, δύο αἰγυπτιακαὶ θεότητες.
3. — Ὁ Πῶρος ἐνεκήθη ὑπὸ τοῦ Ἀλεξάνδρου.
4 — Τῆς θεᾶς Ἥρας σύζυγος ἦν ὁ Ζεύς.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Πτηνοῦ τῆς Ἐρήμου

431. Φύρδην-Μίγδην

Ησατρί τκαδαισέδις οτ σαντάλσελαιν κιρμὰ μυτσάκι.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Χρυσορρόα Πακτωλοῦ

432.—436 Μαγικὴ Συλλαβή.

Τῇ ἀνταλλαγῇ ἑνὸς γράμματος ἑκάστης τῶν κάτωθι λέξεων διὰ μιᾶς συλλαβῆς, πάντοτε τῆς αὐτῆς, σχηματίσον ἄλλας τόσας λέξεις:
παιὰν, *σεισμός*, *μέλας*, *Ἄργος*, *ἄρα*.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ζωγρεοῦ Μεσαίωνος

437—439. Μεταμορφώσεις.

1. Ὁ *κάδος* διὰ 3 μεταμορφ. νὰ γίνῃ *πῖθος*.
2. Ἡ *πόλις* δι' 7 μεταμορφ. νὰ γίνῃ *κώμη*
3. Αἱ *πέτραι* δι' 8 μεταμορφ. νὰ γίνουν *ὅδραι*.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Στεφάνου Κοσίνου

440. Ἐρώτησις.

Διὰ ποῖον γεγονὸς δὲν δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι συνέβη εἰς τὰ τόσα πρὸ Χριστοῦ, ἢ εἰς τὰ τόσα μετὰ Χριστόν;

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Γαλανῆς τοῦ Αἰγίου

441. Μεσοδεικτὶς.

Διὰ τῶν μεσαίων γραμμάτων τεσσάρων Κρητῶν, ὧν τὰ τρία Εὐρωπαϊκά, σχηματίσον ἑν ζῷον.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Τροφέως

442. Ἐλλιποσύμφωνον.

εο-ουε-οειο-αειη-κ-'-οειο.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Φλογερᾶς Ἀκτῖνος τοῦ Ἰουλίου

44. Γρῖφος.

$$\frac{\text{Ο}}{\text{Λῖ}} \cdot + \frac{\text{αἴ}}{\text{επ}} \text{ ριρα ΘΜ ἄν.}$$

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἐτοιμορρόπου Οἰκίας

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῶν Καταστημάτων Ἀνέστη Κωνσταντινίδου 1889

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστώμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρασχὸν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΑΙ' ΕΝ ΕΤΟΣ
Ἐσωτερικοῦ δραχ. 7.—Ἐξωτερικοῦ φρ. χρ. 8
Αἱ συνδρομαὶ ἄρχονται τὴν 1ην ἑκάστου μηνὸς καὶ εἶνε προπληρωτέαι δι' ἓν ἔτος.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ
Ἐν Ἑλλάδι λεπ. 15.- Ἐν τῷ Ἐξωτ. φρ. χρ. 0,15
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ἐν Ἀθήναις
Ὁδὸς Αἰόλου, 117, ἔναντι Χρυσοσπηλαιωτίσσης

Περίοδος Β'.—Τόμ. 5ος. Ἐν Ἀθήναις, τὴν 8 Αὐγούστου 1898 Ἔτος 20ὸν.— Ἀριθ. 33

Η ΣΦΙΓΞ ΤΩΝ ΠΑΓΩΝ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΙΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝ

Βραβευθὲν ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας

(Συνέχεια· ἴδε σελ. 249)

Μετὰ τὰς σκηνὰς τῆς προτεραίας, ὁ πλοίαρχος Λὰν Γκὺ εἶχεν ἀποσυρθῆ πρὸς ἀνάπαυσιν ἐπί τινας ὥρας. Ὅταν τὴν ἑπόμενον, ὁ ὑποπλοίαρχος καὶ ἐγώ, τὸν συνηντήσαμεν ἐπὶ τοῦ καταστρώματος, μᾶς ἐκάλεσε πλησίον του.

— Κύριε Ζώρλιγκ, μοὶ εἶπε, μὲ λύπην θανάσιμον εἶχα ἀποφασίσῃ νὰ ἐπιστρέψω. Συνησθανόμην ὅτι δὲν εἶχα κάμῃ ὅ,τι ἔπρεπεν ὑπὲρ τοῦ δυστυχοῦς ἀδελφοῦ μου καὶ τῶν συντρόφων του! Ἀλλ' ἐννόουν καλῶς, ὅτι ἡ πλειονοψηφία τοῦ πληρώματος θὰ ἐκηρύσσετο ἐναντίον μου, ἂν διέτασσα τὴν ἐξακολούθησιν τοῦ ταξειδίου!

— Τῷόντι, πλοίαρχε. Τὰ πρῶτα συμπτώματα τῆς ἀνυποταξίας ἐξεδηλώθησαν ἐπὶ τοῦ πλοίου, καὶ δὲν ἦτο δύσκολον νὰ καταλήξουν εἰς στάσιν.

— Τότε θὰ ἐξέκαμνα τὸν Χῆρνε, ἀπεκρίθη ψυχρῶς ὁ Τζὲμ Βέστ, ὁ ὁποῖος εἶνε ὅλη ἡ αἰτία τοῦ κακοῦ.

— Θὰ ἔκαμνες καλά, εἶπεν ὁ πλοίαρχος Λὰν Γκύ. Ἀλλ' ἡ δικαία τιμωρία τοῦ ἐνόχου θὰ ἐπέφερε καὶ τὴν σύμπνοιαν τῆς ὁποίας ἔχομεν ἀνάγκην;

— Πραγματικῶς, πλοίαρχε, εἶπεν ὁ Τζὲμ Βέστ· καὶ εἶνε εὐτύχημα ὅτι διωρθώθησαν τὰ πράγματα, χωρὶς νὰ προσφύγωμεν εἰς βίαια μέτρα. Ἂν ὅμως ἀρχίσῃ πάλιν τὰ ἴδια ὁ Χῆρνε, ὤ, τότε δυστυχία του!

— Τώρα οἱ σύντροφοί του ἐδελεάλθησαν, παρετήρησεν ὁ πλοίαρχος Λὰν Γκύ, μὲ τὰ χρήματα, τὰ ὁποῖα τοῖς ὑπεσχέθημεν. Ὁ πόθος τοῦ κέρδους θά τους κάμῃ πλέον εὐπειθεῖς καὶ πλέον καρτερικούς.

Ἡ γενναιοδωρία τοῦ κ. Ζώρλιγκ κατώρθωσε νὰ κάμῃ ὅ,τι δὲν θὰ ἔκαμνον ποτὲ αἱ παρακλήσεις μας. Τὸν εὐγνωμονῶ. . .

— Πλοίαρχε, ἀπήντησα, ὅταν ἤμεθα ἀκόμη εἰς τὴν Φαλκλάνδην, σᾶς εἶπα, ὅτι ἐπιθυμοῦσα πολὺ νὰ βοηθοῦσα καὶ χρηματικῶς τὴν ἐπιχείρησίν σας. Ἐπωφελήθην λοιπὸν τῆς πρώτης εὐκαιρίας, ἡ ὁποία ἐπαρουσιάσθη, διὰ νὰ το κάμω· δὲν εἶμαι ἄξιος εὐχαριστιῶν... Ἂς φθάσωμεν εἰς τὸ τέρμα . . . ἂς σώσωμεν τὸν ἀδελφόν σας Οὐίλλιαμ, καὶ τοὺς πέντε ναύτας τῆς Ἰάνας, καὶ ἄλλο τίποτε δὲν ζητῶ.

«Γῆ ἀπ' ἐμπρός, δεξιᾷ! ἀνέκραξεν ὁ Δίρκ Πέτερς ἀπὸ τὴν καρακαξοφωλιάν.» (Σελ. 256, στήλ. γ')

Ὁ πλοίαρχος Λὰν Γκὺ μοὶ ἔτεινε τὴν χεῖρά του, τὴν ὁποίαν ἔθλιψα ἐγκαρδίως.

— Κύριε Ζώρλιγκ, προσέθεσε, παρετηρήσατε, ὅτι ὁ Ἀλβάνος δὲν διευθύνεται ἀκριβῶς πρὸς νότον, μολονότι αἱ νῆσοι ἢ ἡ ἤπειρος, τὴν ὁποίαν διέκρινεν, ἢ τοὐλάχιστον ἐνόμισεν ὅτι διέκρινεν ὁ Δίρκ Πέτερς, ἔκειντο πρὸς νότον;

— Τὸ παρετήρησα, πλοίαρχε.

— Μὴ λησμονῶμεν, εἶπεν ὁ Τζὲμ Βέστ, ὅτι περὶ τοῦ ζητήματος τούτου οὐδὲν ἀπολύτως ἀναφέρεται εἰς τὴν διήγησιν τοῦ Ἀρθούρου Πύμ, καὶ ὅτι ἐπιστεύσαμεν, ὅτι ὑπάρχει ξηρὰ πρὸς νότον, βασισθέντες μόνον καὶ μόνον εἰς τὴν διαβεβαίωσιν τοῦ μιγάδος.

— Εἶνε ἀληθές, ὑποπλοίαρχε, ἀπήντησα. Ἀλλὰ νομίζω, ὅτι ὁ Δίρκ Πέτερς εἶνε ἀνώτερος ὑπονοίας. Μήπως ἡ διαγωγή, τὴν ὁποίαν ἔδειξεν ἕως τώρα, δὲν εἶνε ἱκανὴ νὰ ἐμπνεύσῃ πᾶσαν ἐμπιστοσύνην;

— Πραγματικῶς, ἡ ὑπηρεσία οὐδὲν παράπονον ἔχει ἐναντίον του, ἀπήντησεν ὁ Τζὲμ Βέστ.

— Δὲν ἀμφιβάλλομεν οὔτε περὶ τῆς ἀνδρείας του, οὔτε περὶ τῆς χρηστότητός του, προσέθεσεν ὁ πλοίαρχος. Ἡ συμπεριφορά του, ὄχι μόνον ἐπὶ τοῦ Ἀλβράνου, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῦ Κράμπου, καὶ ἐπὶ τῆς Ἰάνας, δικαιολογεῖ πληρέστατα τὴν ἀγαθὴν ὑπόληψιν. . .

— Τῆς ὁποίας εἶνε ἄξιος! συνεπλήρωσα ἐγώ.

Δὲν ἠξεύρω διατί ἤθελα πάντοτε νὰναλαμβάνω τὴν ὑπεράσπισιν τοῦ μιγάδος. Μήπως διότι προηθανόμην, ὅτι ἔμελλε νὰ παίξῃ σπουδαῖον πρόσωπον εἰς τὴν ἐπιχείρησίν μας; μήπως διότι ἦτο βέβαιος ὅτι θὰ ἐπανεύρῃ τὸν Ἀρθοῦρον

Πύμ, διὰ τὸν ὁποῖον, χωρὶς νὰ θέλω, ἤρχισα νὰ ἐνδιαφέρωμαι πάραπολύ ;

Ὁμολογῶ ἐν τούτοις, ὅτι αἱ ἐλπίδες τοῦ Δὶρκ Πέτερς περὶ τοῦ ἀγαπητοῦ συντρόφου του, πιθανὸν νὰ ἦσαν παράτολμοι καὶ ἀστήρικτοι. Ὁ πλοίαρχος Λὰν Γκὺ δὲν παρέλειψε νὰ το ὑποδηλώσῃ.

— Δὲν πρέπει νὰ λησμονήσωμεν, κύριε Ζώρλιγκ, μοὶ εἶπεν, ὅτι ὁ μιγὰς τρέφει τὴν ἐλπίδα, ὅτι ὁ Ἀρθοῦρος Πὺμ κατώρθωσε νὰποβιβασθῇ εἰς καμμίαν ξηράν, ὅπου πιθανὸν ἀκόμη νὰ ζῇ. . .

— Νὰ ζῇ !.. ὕστερ' ἀπὸ ἑνδεκα ἔτη ! . . καὶ εἰς τοιαύτας χώρας !.. ἀνέκραξεν ὁ Τζὲμ Βέστ.

— Δύσκολον, πολὺ δύσκολον ! τὸ ὁμολογῶ, πλοίαρχε, ἀπήντησα. Καὶ ὅμως, ἂν το καλοσυλλογισθῇ κανείς, διατί ἄρά γε εἶνε ἀδύνατον νὰ συνήντησε καὶ ὁ Ἀρθοῦρος Πύμ, ἀκόμη νοτιώτερον, καμμίαν νῆσον, ὁμοίαν μὲ τὴν νῆσον Τσάλαλ, ὅπου ὁ Οὐίλλιαμ Γκὺ καὶ οἱ σύντροφοί του κατώρθωσαν νὰ ζήσουν τόσον καιρόν ;

— Ἀδύνατον ὄχι, κύριε Ζώρλιγκ...

— Καὶ μάλιστα,—ἀφ' οὗ τώρα κάμνωμεν ὑποθέσεις,—διατί νὰ μὴ παραδεχθῶμεν, ὅτι οἱ συμπολῖταί σας, οἱ ὁποῖοι ἀνεχώρησαν ἀπὸ τὴν νῆσον Τσάλαλ καὶ παρεσύρθησαν βέβαια ἀπὸ τὸ ἴδιον ρεῦμα, δὲν εἰμπορεῖ νὰ ηὗραν τὸν Ἀρθοῦρον Πύμ, ἐκεῖ ὅπου ἴσως. . .

Καὶ δὲν ἐτελείωσα, διότι ἡ ὑπόθεσίς μου αὕτη θὰ ἐφαίνετο πολὺ τολμηρά· οὔτε ὑπῆρχεν ἄλλως τε ἀνάγκη νὰ συνηγορήσω ἀπὸ τοῦδε ὑπὲρ τοῦ σχεδίου τῆς ἀναζητήσεως τοῦ Ἀρθούρου Πύμ, μετὰ τὴν ἀνεύρεσιν τῶν ναυαγῶν τῆς Ἰάνας.

Τότε ὁ πλοίαρχος Λὰν Γκὺ ἐπανῆλθεν εἰς τὸ κύριον θέμα τῆς συνομιλίας μας :

— Σᾶς ἔλεγα λοιπὸν ὅτι ὁ Ἄλβρανος δὲν διευθύνεται ἀκριβῶς πρὸς νότον. Τοῦτο ἔκαμα, διότι ἠθέλησα πρῶτον νὰ ἴδω τὰς νήσους, τὰς κειμένας πλησίον τῆς Τσάλαλ, δηλαδὴ τὸ ἀρχιπέλαγος, τὸ ἐκτεινόμενον πρὸς δυσμάς.

— Πολὺ ὀρθῶς ἐσκέφθητε, ἀπήντησα· ἴσως μάλιστα, ἐπισκεπτόμενοι τὰς νήσους αὐτάς, θὰ βεβαιωθῶμεν καλλίτερα ὅτι ὁ σεισμὸς ἔλαβε χώραν ἐσχάτως.

— Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία, εἶπεν ὁ πλοίαρχος. Ὁ σεισμὸς εἶνε μεταγενέστερος τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ Πάττερσων, ἀφ' οὗ ὁ δυστυχὴς αὐτὸς εἶχεν ἀφήσῃ ἀκόμη τοὺς συντρόφους του εἰς τὴν νῆσον Τσάλαλ.

— Εἰς τὴν διήγησιν τοῦ Ἀρθούρου Πύμ, δὲν γίνεται λόγος περὶ ἀρχιπελάγους ἀποτελουμένου ἐξ ὀκτὼ νήσων ; ἠρώτησεν ὁ Τζὲμ Βέστ.

— Ναί, ἐξ ὀκτώ, ἀπήντησα. Τοῦτο τοὐλάχιστον ἤκουσεν ὁ Δὶρκ Πέτερς νά το λέγῃ ὁ ἄγριος ἐκεῖνος, τὸν ὁποῖον εἶχαν πάρῃ μαζί των εἰς τὸ πλοιάριον. Ὁ Νὺ Νὺ μάλιστα ἰσχυρίζετο, ὅτι τὸ ἀρχιπέλαγος αὐτὸ εἶχε καὶ ἕνα εἶδος βασιλέως, ὁ ὁποῖος ὠνομάζετο Τσαλομὼν καὶ διέμενεν εἰς τὴν μικροτέραν τῶν νήσων. Τὴν λεπτομέρειαν ταύτην ἐν ἀνάγκῃ εἰμπορεῖ νὰ μάς την ἐπιβεβαιώσῃ καὶ ὁ Δὶρκ Πέτερς.

— Ἄρα, συνεπέρανεν ὁ πλοίαρχος Λὰν Γκύ, ἐπειδὴ πιθανὸν ὁ σεισμὸς νὰ μὴ ἐπεξέτεινε τὴν καταστροφὴν ἐφ' ὅλου τοῦ ἀρχιπελάγους, καὶ ἐπειδὴ πιθανὸν ἀκόμη αἱ νῆσοι νὰ κατοικοῦνται, πρέπει νὰ προσέχωμεν καλὰ ὅταν θὰ πλησιάσωμεν. . .

— Καὶ νομίζω ὅτι δὲν εἴμεθα πολὺ μακράν, συνεπλήρωσα ἐγώ. Ἔπειτα, πλοίαρχε, τίς οἶδε μήπως ὁ ἀδελφός σας καὶ οἱ ναῦται του δὲν εὗρον καταφύγιον εἰς καμμίαν ἐκ τῶν νήσων τούτων ; . . .

Ὑπόθεσις ὄχι ἀπαράδεκτος, ἀλλὰ καὶ ἥκιστα καθησυχαστική, διότι οἱ δυστυχεῖς ἐκεῖνοι ἄνθρωποι θὰ εἶχον ἐμπέσῃ ἐκ νέου εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἀγρίων, ἐκ τῶν ὁποίων εἶχον ἀπαλλαχθῇ διαρκούσης τῆς ἐν Τσάλαλ διαμονῆς των. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὁ Ἄλβρανος θὰ ἠναγκάζετο νὰ μεταχειρισθῇ τὴν βίαν διὰ νά τους λυτρώσῃ· καὶ θὰ ἐπετύγχανεν ἄρά γε μία τοιαύτη ἀπόπειρα ;

— Τζέμ, ὑπέλαβεν ὁ πλοίαρχος Λὰν Γκύ· πλέομεν μὲ ταχύτητα ὀκτὼ ἕως ἐννέα μιλλίων, καὶ μετ' ὀλίγας ὥρας ἡ ξηρὰ θὰ φανῇ. Δῶσε διαταγὰς νὰ προσέχουν καλά.

— Ἔδωσα, πλοίαρχε.

— Ὑπάρχει κανεὶς εἰς τὴν σκοπιάν;

— Ὁ Δὶρκ Πέτερς ... προσεφέρθη ὁ ἴδιος.

— Καλά, Τζεμ. Εἰμποροῦμεν νὰ ἔχωμεν πεποίθησιν εἰς τὴν προσοχήν του. . .

—Καὶ εἰς τοὺς ὀφθαλμούς του, προσέθεσα, διότι ἔχει θαυμασίαν τὴν ὅρασιν.

Ἐν τούτοις ἡ γολέττα ἐξηκολούθησε πλέουσα πρὸς δυσμὰς μέχρι τῆς δεκάτης ὥρας, χωρὶς νὰκουσθῇ ἡ φωνὴ τοῦ μιγάδος ἀπὸ τὴν κ α ρ α κ α ξ ο φ ω λ η ά ν. Ἤρχισα διὰ τοῦτο νὰ φοβοῦμαι μήπως θὰ συνέβαινε καὶ μὲ τὰς νήσους ταύτας ὅ,τι καὶ μὲ τὸ Ἀρχιπέλαγος τῆς Αὐγῆς, τὸ ὁποῖον εἰς μάτην, ὡς ἐνθυμεῖσθε, ἀνεζητήσαμεν μεταξὺ Φαλκλάνδης καὶ Νέας Γεωργίας. Οὐδεμία κορυφὴ ἐπρόβαλλεν ἀπὸ τῆς θαλάσσης, οὐδεμία ἀκτὴ διεγράφετο εἰς τὸν ὁρίζοντα. Μήπως αἱ νῆσοι τοῦ Ἀρχιπελάγους εἶχον τοιαύτην θέσιν, ὥστε δὲν θὰ ἦτο δυνατὸν νά τας διακρίνωμεν εἰμὴ ἐξ ἀποστάσεως ἑνὸς μέχρι δύο μιλλίων ;

Ἐκτὸς τούτου, καὶ ὁ ἄνεμος ἐξησθένησεν ἐπαισθητῶς, κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἡμέρας, ἡ δὲ γολέττα μας ἤρχισε νὰ ἐκκλίνῃ, παρασυρομένη ὑπὸ τοῦ νοτίου ρεύματος. Εὐτυχῶς ὁ ἄνεμος ἐδυνάμωσε πάλιν ἀπὸ τῆς δευτέρας ὥρας μετὰ μεσημβρίαν καὶ ὁ Τζὲμ Βέστ ἠδυνήθη νὰ ἐπαναφέρῃ τὸ πλοῖον ἐπὶ τῆς ὁδοῦ του, καὶ νὰ κερδίσῃ τὸ ἐκ τῆς παρεκκλίσεως ἀπωλεσθέν.

Ἐπὶ δύο ὥρας ὁ Ἄλβρανος διετήρησε τὴν διεύθυνσιν ταύτην μὲ ταχύτητα ἑπτὰ ἕως ὀκτὼ μιλλίων· ἀλλ' οὐδεμία γῆ ἐφαίνετο οὐδαμοῦ.

— Δὲν πιστεύω νὰ ἐχάσαμεν τὸν δρόμον, μοὶ εἶπεν ὁ πλοίαρχος Λὰν Γκύ, διότι, κατὸ τὸν Ἀρθοῦρον Πύμ, ἡ νῆσος Τσάλαλ ἀνήκει εἰς μέγα Ἀρχιπέλαγος.

— Δὲν λέγει ὅμως ὅτι τὸ ἔβλεπεν, ὅταν ἡ Ἰάνα εὑρίσκετο ἠγκυροβολημένη πρὸ τῆς Τσάλαλ, παρετήρησα.

— Ἔχετε δίκαιον, κύριε Ζώρλιγκ. Ἀλλά, ἀφ' οὗ ὁ Ἄλβρανος διέτρεξε σήμερον τοὐλάχιστον πεντήκοντα μίλλια, καὶ ἀφ' οὗ πρόκειται περὶ νήσων, αἱ ὁποῖαι κεῖνται πλησίον ἀλλήλων. . .

— Συμπεραίνετε λοιπόν, πλοίαρχε, —καὶ δέν μου φαίνεται ἀπίθανον,—ὅτι τὸ Ἀρχιπέλαγος, εἰς τὸ ὁποῖον ἀνῆκεν ἡ νῆσος Τσάλαλ, ἐξηφανίσθη καθολοκληρίαν συνεπείᾳ τοῦ σεισμοῦ. . .

— Γῆ ἀπ' ἐμπρός, δεξιᾷ ! ἀνέκραξεν ὁ Δὶρκ Πέτερς ἀπὸ τὴν καρακαξοφωλιάν.

Ὅλοι οἱ ὀφθαλμοὶ ἐστράφησαν πρὸς τὴν διεύθυνσιν ταύτην, ἀλλὰ τίποτε δὲν ἐφαίνετο ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης. Ἀπὸ τὴν ὑψηλὴν σκοπιάν του ὁ μιγὰς θὰ εἶχεν ἴδῃ βεβαίως ὅ,τι εἰς οὐδένα ἐξ ἡμῶν ἦτο ἀκόμη ὁρατόν. Ἐκτὸς τούτου, λαμβανομένης ὑπ' ὄψει τῆς ἰσχυρᾶς του ὁράσεως καὶ τῆς συνηθείας τὴν ὁποίαν εἶχεν ἀποκτήσῃ ἐπισκοπῶν τοὺς ὁρίζοντας τῶν θαλασσῶν, δὲν ἠδύνατό τις νὰ παραδεχθῇ εὐκόλως, ὅτι ὁ μιγὰς ἠπατήθη.

Τῷ ὄντι, μετὰ ἓν τέταρτον τῆς ὥρας, αἱ ναυτικαί μας διόπτραι μᾶς ἐπέτρεψαν νὰ διακρίνωμεν νησίδας τινὰς διεσπαρμένας ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης, φωτιζομένης ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον ἀπὸ τὰς πλαγίας ἀκτίνας τοῦ ἡλίου, καὶ εἰς ἀπόστασιν δύο μέχρι τριῶν μιλλίων πρὸς δυσμάς.

Ὁ ὑποπλοίαρχος συνέστειλε τὰ ὑψηλὰ ἱστία, καὶ ὁ Ἄλβρανος ἀπέμεινε μὲ τὸν ἐπίδρομον (μ π ο ύ μ α ν), τὸ ἡμιόλιον ἀκατίου (γ κ λ ί τ ζ α ν τ ο ῦ τ ο υ ρ κ έ τ ο υ) καὶ τὸν ἀρτέμονα (φ λ ό κ ο ν).

(Ἕπεται συνέχεια)

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΝ ΗΜΟΥΝ ΑΓΓΕΛΑΚΙ

Ἂν ἤμουν ἀγγελάκι κ' εἶχα δυὸ φτερά,
Μεγάλα κ' ἐλαφρὰ 'πάνω 'στὸν ὦμο,
Πῶς θὰ πετοῦσα τότε μὲ γλυκειὰ χαρά,
Χωρὶς νὰ περπατῶ κάτω 'στὸ δρόμο.

Ἂν ἤμουν ἀγγελάκι κ' εἶχα δυὸ φτερά,
Θὰ πέταγα μακρυὰ 'ς ὅλα τὰ μέρη,
Ἐκεῖ ποῦ συγγενὴς ἢ φίλος καρτερᾷ,
Καὶ ἀξαφνα θὰ τοὔσφιγγα τὸ χέρι.

Ἂν ἤμουν ἀγγελάκι κ' εἶχα δυὸ φτερά,
Θὰ πέταγα καὶ 'στ' ἄλλα τ' ἀγγελάκια,
Καὶ θἄπαιζα μαζί τους μ' ἄδολη χαρά,
Ὅσα γνωρίζουν 'κεῖνα παιγνιδάκια.

Ἂν ἤμουν ἀγγελάκι κ' εἶχα δυὸ φτερά,
Θἄκανα κάτι πειὸ καλὸ ἀκόμα :
Θὰ πέταγα σὲ ὅλα γύρω, 'στὴ σειρά,
Σ' ὅσα παιδάκια εἶν' ἄρρωστα 'στὸ στρῶμα.

Ἂν ἤμουν ἀγγελάκι κ' εἶχα δυὸ φτερά,
Θὰ τὰ φιλοῦσα 'στὸ χλωμό των στόμα,
Φιλὶ πού νὰ τους δίνῃ ἐλπίδα καὶ χαρά,
Πῶς γρήγορα θἀφήσουνε τὸ στρῶμα.

Ἂν ἤμουν ἀγγελάκι κ' εἶχα δυὸ φτερά,
Θὰ πέταγα νὰ βρῶ καὶ τὴ μαμμά μου,
Ποῦ πέταξε ψηλὰ κ' ἐκείνη μιὰ φορά,
Καὶ μοὔφυγε γιὰ πάντα ἀπό σιμά μου.

Ν. Ι. ΧΑΤΖΙΔΑΚΗΣ

ΑΘΗΝΑΪΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΟΙ ΠΑΡΑΘΕΡΙΖΟΝΤΕΣ

Ἀγαπητοί μου,

ΑΤΑΛΑΝΤΟΤΕΡΑΝ λέξιν, ἀπὸ τὰς ἐν χρήσει, δὲν ἠμπόρεσα νὰ εὕρω ἄλλην. Πρόκειται περὶ τῶν εὐτυχῶν ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι διέρχονται τὸ θέρος εἰς τὰς παραλίας καὶ εἰς τὰς ἐξοχάς. Καὶ μεταξὺ αὐτῶν δὲν εἶνε ὀλίγοι οἱ φίλοι μας, πρὸς τοὺς ὁποίους κυρίως ἀπευθύνω τὴν παροῦσάν μου. Αὐτὴν τὴν ἐποχὴν τὸ Γραφεῖον τῆς «Διαπλάσεως» εἶνε ἄνω-κάτω μὲ τὰς ἀλλαγὰς τῶν διευθύνσεων: —Σᾶς παρακαλῶ νὰ μου κρατῆτε ἐδῶ τὸ φύλλον, ἕως νὰ ἐπιστρέψω ἀπὸ τὸ ταξεῖδι.—Σᾶς παρακαλῶ νὰ μου στέλλετε τώρα τὸ φύλλον εἰς τὸν Πόρον.—Θὰ μείνωμεν δύο μῆνας εἰς τὴν Κέρκυραν, καὶ τὸ φύλλον νὰ μας στέλλεται ἐκεῖ. — Τώρα τὸ φύλλον εἰς τὸ Φάληρον.—Ἐπέστρεψα ἀπὸ τὴν Αἰδηψὸν καὶ πηγαίνω εἰς τὴν Κηφισσιάν· νἀλλάξετε, παρακαλῶ, τὴν διεύθυνσιν.—Θὰ ὑπάγωμεν εἰς τὸ κτῆμά μας· τὸ φύλλον νά το στέλλετε εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ θείου μου.... Καὶ οὕτω καθεξῆς.

Καὶ ἐνῷ ἔβλεπα σήμερον τὸν Διεκπεραιωτήν μας καταγινόμενον μὲ τὰς ἀτελευτήτους αὐτὰς ἀλλαγάς, καὶ μεταθέτοντα ἀπὸ συρταρίου εἰς συρτάριον τὰ κ ο κ κ ι ν ο ύ λ ι α — ὅπως ὀνομάζει ἡ κυρὰ Μάρθα τὰς ἐρυθρὰς διευθύνσεις, αἱ ὁποῖαι κολλῶνται ἐπὶ τοῦ περικαλύμματος τοῦ φύλλου,—καὶ δίδοντα παραγγελίας πρὸς τύπωσιν νέων ταινιῶν, καὶ ἀντιγράφοντα ἄλλας· ἐνῷ, λέγω, τὸν ἔβλεπα οὕτως ἐπιπόνως ἐργαζόμενον, καὶ μέσα εἰς τὴν ζέστην, ἐφανταζόμην ὅλον τὸ πλῆθος τῶν μικρῶν αὐτῶν εὐτυχῶν, οἱ ὁποῖοι, ἀφ' οὗ ἐτελείωσαν τὰ μαθήματά των, καὶ ἔδωσαν τὰς ἐξετάσεις των, καὶ ἐπῆραν τὸ ἄ ρ ι σ τ ά των, ἀπέρχονται τώρα μακρὰν τῆς καμίνου τῆς πόλεως, μεταβαίνουν εἰς τὰς νήσους, εἰς τὰς ἐξοχάς, εἰς τὰ βουνά, εἰς τὰς παραλίους πολίχνας, εἰς τὰ χωρία, εἰς τὰ λουτρά, ὅπου πᾶσα δρόσος καὶ ἀπόλαυσις καὶ χαρὰ τοὺς ἀναμένει... Καὶ ἐξηκολούθησα ἐπὶ πολὺ νὰ τους βλέπω μὲ τὴν φαντασίαν μου ἐκεῖ ὅπου παραθερίζουν, ἄλλους εἰς κέντρα θερινὰ πολυσύχναστα, μετὰ συγγενῶν καὶ μετὰ φίλων,—ἄλλους εἰς γωνίας ἐρημικὰς μὲ ὀλίγην συντροφιὰν ἀλλ' ὄχι διὰ τοῦτο καὶ μὲ ὀλιγωτέραν εὐτυχίαν, — ἄλλους εἰς πευκόφυτα βουνά, παρὰ κρυσταλλίνας πηγάς ἢ μέσα εἰς τὰ καταπράσινα ἀμπέλια,—ἄλλους εἰς δροσερὰς παραλίας μὲ χρυσῆν ἀμμουδιὰν καὶ μὲ βράχους ὡς οἱ τῶν Μικρῶν Ροβινσώνων, ἢ μέσα εἰς δάση παραθαλάσσια, ὅπου ἡ ρητινώδης ἀπόπνοια τῶν δένδρων συνδυάζεται μὲ τὴν αὔραν τῆς θαλάσσης, τὴν πλήρη ἰωδίου... Καὶ ἐξηκολούθησα νὰ τους φαντάζωμαι ἐκεῖ-κάτω, ἀμερίμνους, φαιδρούς, τρέχοντας, σκιρτῶντας, ἐκβάλλοντας γέλωτας χαρᾶς, κολυμβῶντας, παίζοντας, ρεμβάζοντας ὑπὸ τὴν πολύηχον μουσικὴν πελωρίας λεύκης, ἢ ἀναγινώσκοντας τερπνὰ ὑπὸ τὴν σκιὰν βαθυφύλλου πλατάνου, ἢ ψάλλοντας γλυκὰ μέσα εἰς καμμίαν βαρκούλαν, ὑπὸ τὸν ρυθμὸν τῶν κωπῶν. . .

Ἀ, εἶνε ὡραία αὐτὴ ἡ ζωή, εἶνε μεγάλη αὐτὴ ἡ εὐτυχία, εἶνε γλυκεῖα αὐτὴ ἡ παρένθεσις. . . Σᾶς μακαρίζω, ἀγαπητοί μου παραθερίζοντες. Ἂν μάλιστα, μέσα εἰς τὰς διασκεδάσεις καὶ τὰς παντοίας ἀπολαύσεις τῆς ἐξοχῆς, εὑρίσκετε καὶ ὀλίγον καιρὸν δι' ἐργασίαν, — καὶ ὑπὸ τοιούτους ὅρους πόσον ἀπολαυστικὴ καὶ καρποφόρος γίνεται καὶ ἡ μελέτη καὶ ἡ ἀνάγνωσις ! — τότε ἡ εὐτυχία σας εἶνε ἀκόμη μεγαλητέρα, καὶ ὁ μακαρισμός μου ἀκόμη ἐντονώτερος.

Ἓν μόνον πρᾶγμα ἤθελα νὰ συλλογίζεσθε κάποτε : ὅτι ὑπάρχουν καὶ ἄνθρωποι ὀλιγώτερον εὐτυχεῖς ἀπὸ σᾶς. Ὑπάρχουν ἄνθρωποι, παραδείγματος χάριν, οἱ ὁποῖοι δὲν ἔχουν τὰ μέσα νὰ ἐξέλθουν ἀπὸ τὴν κάμινον τῆς πόλεως· ἄλλοι, εἰς τοὺς ὁποίους ἡ καθημερινὴ ἐργασία δὲν ἐπιτρέπει μακρὰν ἀπομάκρυνσιν· καὶ ἄλλοι οἱ ὁποῖοι, ἀκριβῶς ἐνῷ δροσίζεσθε καὶ διασκεδάζετε σεῖς, αὐτοὶ καίονται καὶ ἐργάζονται ... διὰ νὰ προσθέσουν μίαν ἀκόμη ἀπόλαυσιν εἰς τὰς τόσας ἰδικάς σας. Μεταξὺ αὐτῶν εἶνε καὶ ἡ Διάπλασις, καὶ ὁ ὑποφαινόμενος φίλος σας. . .

Μὲ τὴν σκέψιν αὐτὴν δὲν ἠθέλησα νὰ διαφθείρω τὸ τέλειον τῆς εὐτυχίας σας. Ἠθέλησα μόνον νὰ σάς το ὑπενθυμίσω, ἀγαπητοί μου παραθερίζοντες, διὰ νὰ σας κάμω νὰ ἐκτιμήσετε ἀκόμη καλλίτερα τὴν εὐτυχίαν σας, νὰ εὐχαριστήσετε τὸν Θεὸν καὶ τοὺς γονεῖς σας, οἱ ὁποῖοι σᾶς την ἐχάρισαν, καὶ νἀγαπήσετε ἀκόμη περισσότερον ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι καὶ μὲ τὸ ψύχος τοῦ χειμῶνος, καὶ μὲ τὸν καύσωνα τοῦ θέρους, εὑρίσκονται πάντοτε πιστοὶ καὶ ἀκλόνητοι εἰς τὴν θέσιν των, μοχθοῦντες διηνεκῶς διὰ τὸ καλόν σας. . .

Σᾶς ἀσπάζομαι ΦΑΙΔΩΝ

ΑΠΑΤΗ ΑΝΤ' ΑΠΑΤΗΣ

Μία ρωμαία Αὐτοκράτειρα εἶχε παραγγείλῃ εἰς ἕνα ἀδαμαντοπώλην κόσμημα ἐκ πολυτίμων λίθων· ἀλλ' ὁ ἀδαμαντοπώλης τῇ ἐπώλησε ψευδεῖς ἀδάμαντας ἀντὶ ἀληθῶν.

Ὅταν ἡ Αὐτοκράτειρα ἀνεκάλυψε τὴν ἀπάτην, ἔγινεν ἔκφρων ἐξ ὀργῆς, ἀπῃτησε δὲ παρὰ τοῦ συζύγου της νὰ ριφθῇ ὁ ἀπατεὼν εἰς τὰ θηρία. Ὁ Αὐτοκράτωρ ἐθεώρησε τὴν τιμωρίαν ταύτην πολὺ σκληράν, διότι αὐτὸς δὲν ἐστερεῖτο φιλανθρωπίας· οὐχ' ἧττον ὅμως ὑπεχώρησεν εἰς τὴν ἀπαίτησιν τῆς συζύγου του, καὶ ὁ ἀδαμαντοπώλης κατεδικάσθη εἰς θάνατον.

Ἡ Αὐτοκράτειρα δὲν παρέλειψε νὰ μεταβῇ εἰς τὸ Ἀμφιθέατρον, διὰ νὰπολαύσῃ τὴν Ἐκδίκησίν της. Ἀλλ' ὁποία ὑπῆρξεν ἡ ἔκπληξις καὶ ἡ ἀπογοήτευσίς της, ὅταν, ἀντὶ θηρίου ἐξορμῶντος ἐκ τῶν κλωβῶν ὅπου ἐνέκλειον λέοντας καὶ τίγρεις, εἶδεν ἐξερχόμενον ἓν ἀρνίον ἄκακον, τὸ ὁποῖον ἐπλησίασε τὸν δυστυχῆ κατάδικον μὲ βελάσματα χαρᾶς ! . .

Ἡ Αὐτοκράτειρα ἔκαμε πικρὰ παράπονα πρὸς τὸν σύζυγόν της, ὁ ὁποῖος τῇ ἀπεκρίθη :

— Ὁ ἀδαμαντοπώλης σου ὑπέστη τὴν τιμωρίαν, τῆς ὁποίας ἦτο ἄξιος. Σὲ ἠπάτησε, ἀλλ' ἠπατήθη καὶ αὐτός· διότι, ἐνῷ ἐπερίμενε νὰ σπαραχθῇ ὑπὸ λέοντος, ἐθωπεύθη μόνον ὑπὸ ἀρνίου.

—

ΕΙΚΟΝΕΣ ΒΡΑΒΕΥΘΕΝΤΩΝ

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

ΝΑΥΤΟΠΟΥΛΑ

Βραβευθεῖσα εἰς τὸν Διαγωνισμὸν τῆς Μεταφράσεως ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ.

[Ἴδε σελίδα 198].

ΟΙ ΜΙΚΡΟΙ

ΡΟΒΙΝΣΩΝΕΣ ΤΟΥ ΒΡΑΧΟΥ

(Συνέχεια· ἴδε σελ. 252)

— Ἡ κόρη εἶνε πολὺ ἐπιτηδεία καὶ ἐργατική, εἶπε τότε ἡ κυρία Πολυξένη· παρετήρησα μάλιστα ὅτι ἔχει καλὰς διαθέσεις. . .

— Ἄ, ἔτσι ;.. Πῆτέ μας, γιατί λοιπὸν ἐφύγατε ἀπὸ τὸ χωριό σας ; ἠρώτησεν ἡ κυρία Δούμανη τὴν Μηλιάν.

— Γιατί τὴν ἴδια μέρα ποῦ ἐθάψαμε τὴ μητέρα μας,—εἴχαμε χάσῃ πειὰ τὸν πατέρα μας,—ἄκουσα μιὰ κακὴ γυναῖκα, ποῦ ἔχει μαγαζὶ 'στὸ χωριό, καὶ ἕναν ἄλλον ἄνθρωπο, μακρυνὸ συγγενῆ τῆς μητέρας μου, νὰ λέγουν πῶς θὰ πάρουν τὸν Γιαννάκη καὶ ἐμένα, καὶ πῶς θά μας κτυποῦν γιὰ νά τους δουλεύουμε πολύ... Ἤθελαν νά μας χωρίσουν καὶ νά μας κτυποῦν. . . Αὐτὸ δὲν ἠμποροῦσα νά το ὑποφέρω. Ἦταν νύκτα . . . ἐξύπνησα ἀμέσως τὸν Γιαννάκη . . . . ἐφύγαμε ἀπὸ τὸ σπίτι καὶ ἐκρυφθήκαμε μέσα εἰς τὸ Βράχο μου. . .

— Εἰς τὸ βράχο σου ; τί θὰ 'πῇ αὐτό ; ἠρώτησεν ἡ κυρία Δούμανη.

— Ἐκεῖ ποῦ εἶνε ἡ σπηλιά μας ! εἶπε τότε ὁ Γιαννάκης, δυσηρεστημένος κάπως ποῦ δέν τον ἐρωτοῦσαν καὶ αὐτόν, διότι εἶχε μεγάλην ὄρεξιν νὰ ὁμιλήσῃ.

— Βράχος !.. σπηλιά !.. καλὲ αὐτὰ τὰ παιδιὰ μᾶς λέγουν παραμύθια... Δὲν λείπει τώρα, παρὰ τὸ Στοιχειό... Καὶ ἦτο πολὺ μακρυὰ ἀπὸ τὸ χωριό σας αὐτὸς ὁ βράχος, ὥστε νὰ μή σας ἀνακαλύψουν ;

— Ἀπεναντίας, ἦτο πολὺ κοντά, ἀπήντησεν ἡ Μηλιά. Ἀλλὰ δὲν ἤξευρε κανένας νὰ ἔμβῃ μέσα.

— Καὶ σεῖς πῶς ἐμβήκατε ;

— Ἀπὸ μιὰ τρύπα, κρυμμένη 'στὸν ἄμμο, εἶπεν ὁ Γιαννάκης ἐπεμβαίνων καὶ πάλιν. Μ' ἔπιανε ἕνας φόβος κάθε φορὰ ποῦ ἐπερνοῦσα ἀπὸ ἐκεῖνο τὸ σκοτάδι !

— Αὐτὰ νά τα λὲς 'στὸν κλήδωνα, παιδί μου ! . . Πολυξένη, πάρε αὐτοὺς τοὺς ζητιάνους, βγάλε τους τὰ ξένα φορέματα, δόσε τους ὀλίγον ψωμὶ καὶ ὀλίγον κρέας, καὶ ἄφησέ τους νὰ πᾶνε εἰς τὸ καλό !

Ἡ Μηλιὰ ἐπῆρε τὸν Γιαννάκην ἀπὸ τὸ χέρι καὶ ἐχαιρέτισε μ' εὐγένειαν, ἑτοιμαζομένη νὰ ἐξέλθῃ. Τὰ ματάκια της ἦσαν γεμάτα δάκρυα. Ἐλυπεῖτο πρὸ πάντων, διότι δὲν την ἐπίστευαν.

— Στάσου μιὰ στιγμή, κορίτσι μου, εἶπεν ἔξαφνα ὁ κ. Δούμανης. Ἔχεις τίποτε λεπτὰ γιὰ τὸ ταξεῖδι ;

— Ὄχι· κύριε, δὲν ἔχω. Εἶχα τέσσαρα φράγκα ἀπὸ τὸν κουμπαρᾶ μου, ἀλλὰ μοῦ ἐτελείωσαν. . .

— Πόσες ἡμέρες ταξειδεύετε ;

— Δεκαπέντε... Ἀστὴν ἀρχὴ ἐπεριπατούσαμε πολλὲς ὧρες τὴ ἡμέρα, ἀλλὰ τώρα πειὰ δὲν μποροῦμε, ὁ ἀδελφός μου προπάντων, ἀπὸ τὴν μεγάλη κούρασι... Ἂν δὲν ἐπερνούσατε νά μας πάρετε μὲ τὸ ἁμάξι, θὰ πεθαίναμε καὶ οἱ δυὸ μέσα 'ς ἐκεῖνο τὸ δάσος.

— Ναί . . . σιγά ! . . εἶπεν ἡ κυρία Δούμανη, πάντοτε δύσπιστος.

— Φθάνει ! διέκοψε μὲ φωνὴν αὐστηρὰν ὁ κύριος Δούμανης. Κυρία Πολυξένη, σοῦ ἐμπιστεύομαι αὐτὰ τὰ δύο ὀρφανά. Βλέπω εἰς τὸν οὐρανὸν μαῦρα σύννεφα ... Θὰ ἔχωμεν θύελλαν χωρὶς ἄλλο. Μὲ τέτοιον καιρὸν δὲν θὰ ἄφινα ἔξω τὴν νύκτα οὔτε τὰ σκυλιά μου· πόσῳ μᾶλλον δύο παιδιὰ ἔρημα, πτωχὰ καὶ ἀσθενῆ... Ἂν εἶπαν ψεύματα, δικός τους λογαριασμός. Ἐγὼ προτιμῶ νὰ βγῶ γελασμένος, παρὰ νὰ φανῶ σκληρός.

— Θὰ κοιμηθοῦν λοιπὸν ἐδῶ ; ἠρώτησεν ἡ οἰκονόμος μὲ μειδίαμα εὐχαριστήσεως.

—Ναί. Καὶ νά τα περιποιηθῇς καλά. Ἡ κυρία Πολυξένη ἐπῆρεν ἀμέσως τὰ παιδιὰ καὶ ἀπεχώρησεν. Ὁ κύριος Δούμανης ἐσηκώθη καὶ ἐκάλεσε τὰ σκυλιά του :

— Λώτ ! Σάρρα ! Λουλού ! ἐμπρός ! Πᾶμε λίγο περίπατο . . . ὅσον μᾶς ἐπιτρέψῃ ὁ καιρός !

Τὴν στιγμὴν ἐκείνην τὸν ἐπλησίασεν ἡ νύμφη του :

— Ἀγαπητέ μου Εὐσέβιε, μήπως σὲ δυσηρέστησα ; τὸν ἠρώτησε.

— Ὁ Χριστὸς εἶπεν : "«Ἄφετε τὰ παιδία ἐλθεῖν πρός με»· καὶ σύ ἀδελφή μου, ἤθελες νά τα διώξουμε ; Ἄ, ὄχι ! ἐγὼ δὲν θά το ἔκαμνα ποτέ !

. . . . Τὸ πρωὶ ἡ Μηλιὰ ἐξύπνησεν ἀργότερα τοῦ συνήθους. Ἀλλὰ καθὼς ἔκαμε νὰ σηκωθῇ, ἔβγαλε μίαν φωνὴν καὶ ἔπεσε πάλιν εἰς τὸ κρεββάτι.

— Τί ἔχεις ; μήπως εἶσαι ἄρρωστη; ἠρώτησεν ὁ Γιαννάκης, ὁ ὁποῖος εἶχε σηκωθῇ καὶ ἐνίπτετο.

— Ἄχ ! πονῶ παντοῦ . . . 's ὅλο μου τὸ σῶμα... Πρέπει νὰ ἐκρύωσα τὴν περασμένη νύκτα 'στὸ δάσος... Ἂν μας ἔδιωχναν χθὲς τί θὰ ἐγινόμουν ;... Καὶ τώρα τί θὰ 'πῇ ἡ κυρία Πολυξένη ;... Δὲν θὰ νομίσῃ ὅτι τὸ κάμνω ἐπίτηδες, διὰ νὰ μή μας διώξουν καὶ σήμερα ;

Πραγματικῶς, ἡ κυρία Πολυξένη, ἀφ' οὗ ἐτελείωσε τὴν ἐπιθεώρησιν τῆς οἰκίας, τὴν ὁποίαν ἔκαμνε τακτικὰ κάθε πρωΐ, εἰσῆλθε καὶ εἰς τὸ δωμάτιον τῶν παιδιῶν. Ἐκρατοῦσε τὰ παλιὰ φορέματά των πλυμένα καὶ σιδερωμένα.

— Ὁ κύριος διέταξε νὰ δώσουμε 'στὴν κυρὰ Γιάνναινα τὰ φορέματα τῶν παιδιῶν της καὶ νά σας κάμωμεν καινούργια. Ἐν τῷ μεταξύ, διὰ δύο τρεῖς ἡμέρες, θὰ φορῆτε τὰ δικά σας. . . Ἀλλά, γιατί, Μηλιὰ δὲν ἐσηκώθηκες ἀκόμη ;

— Ἔχω ἕναν πόνο, κυρία, ποῦ δὲν μάφίνει . . . δὲν θά με μαλώσετε, ἀλήθεια ;

Καὶ ἔκαμε πάλιν νὰ σηκωθῇ· ἀλλὰ διαμιᾶς ἔγινε τόσον ὠχρά, ὥστε ἡ κυρία Πολυξένη ἔτρεξε πλησίον της, νομίσασα ὅτι θὰ λειποθυμήσῃ. Τὰ χέρια της ἔκαιαν.

— Θὰ εἶνε ἀπὸ τὴν κούρασι, εἶπεν ἡ οἰκονόμος. Θὰ ἐρωτήσω τὸν κύριον, ποῦ ξεύρει ἀπ' αὐτά, τί πρέπει νά σου κάμω... Μὴν κινηθῇς.

Ἡ οἰκονόμος ἐπῆγεν εἰς τὸ δωμάτιόν της τὰ φορέματα τῆς κυρὰ Γιάνναινας, διὰ νὰ τῆς τα ἐπιστρέψῃ, καὶ κατὰ τὴν συνήθειάν της, ἔψαξε πρῶτα τὴς τσέπες, διὰ νὰ ἰδῇ μήπως εἶχαν ξεχάσῃ τίποτε τὰ παιδιά. Ἔξαφνα ἤκουσε ἕνα μεταλλικὸν κρότον εἰς τὸ πάτωμα, καὶ ἕνα κίτρινον νόμισμα ἐκύλισεν ὡς τὴν ἄλλην ἄκρην τοῦ δωματίου, ἐνῷ ἀπὸ τὴν καθαρὰν τσέπην τοῦ πανταλονιοῦ, τὸ ὁποῖον εἶχε φορέσῃ ὁ Γιαννάκης, ἔβγαζεν ἕνα μανδῆλι καταλερωμένον. Εἰς μίαν ἄκρην τοῦ μανδηλίου ἠσθάνθη δεμένον κάτι τι σκληρόν. Ἔλυσε τὸν κόμβον καὶ εἶδεν ἕνα χονδρὸ γυαλί. Ὡμοίαζε μὲ κρύσταλλον πεσμένον ἀπὸ κανένα πολυέλαιον τῆς ἐκκλησίας, καὶ ἤρραπτε θαυμασίως ὑπὸ τὰς ἀκτίνας τοῦ πρωϊνοῦ ἡλίου.

«Ποῦ νά το ηὗρε αὐτό, τὸ παιδί ;» εἶπε καθ' ἑαυτὴν ἡ κυρία Πολυξένη. Ἔπειτα ἐσήκωσεν ἀπὸ κάτω τὸ κίτρινον νόμισμα. Ἦτο βεβαιότατα χάλκινον. Ἐν τούτοις τὰ σκαλίσματα, ἀπὸ τὴν μίαν ὄψιν καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλην, ἦσαν τόσον ὡραῖα, ὥστε ἡ κυρία Πολυξένη, ἀποροῦσα ποῦ ἔβλεπε τέτοια πράγματα εἰς τὰ χέρια ἑνὸς μικροῦ ἀλήτου, ἐσκέφθη ὅτι ἔπρεπε νά τα δείξῃ εἰς τὸν κύριον Δούμανην.

Ὁ κύριος Δούμανης ἐξήρχετο πολὺ πρωὶ καὶ ἔκαμνε τὸν περίπατόν του εἰς τὸ δάσος, γύρω-γύρω εἰς τὴν λίμνην, μαζὶ μὲ τοὺς σκύλους του· καὶ ἅμα ἐκουράζετο, ἐκάθητο ἐκεῖ εἰς ἕνα θρανίον, καὶ ἐκάπνιζεν ἥσυχα τὴν πίπαν του.

Ἡ οἰκονόμος ἐπῆγε καί τον ηὗρε.

— Τί τρέχει, Πολυξένη ;

— Ἔχω κάτι νά σας 'πῶ.

— Τίποτε κακὸ γιὰ τὰ παιδιά ; . .

— Ναί ... ὄχι καὶ τόσῳ καλό... Ἐν πρώτοις ἡ μικρὴ εἶνε ἄρρωστη· ἔχει πόνους καὶ πυρετό.

— Θὰ πάγω νά την ἰδῶ.

— Ἔπειτα ... μοῦ φαίνεται ὅτι ἠπατήθημεν, διότι καὶ ἐγὼ τὰ ἐνόμισα καλὰ παιδιά.

— Καὶ τί σε ἔκαμε νάλλάξῃς γνώμην ;

Ἡ Πολυξένη διηγήθη εἰς τὸν κύριον Δούμανην τὰ διατρέξαντα καί του ἐπαρουσίασε πρῶτα τὸ νόμισμα. Ὁ κύριος Δούμανης τὸ ἐξήτασε μὲ προσοχήν· μὲ τὸν σουγιάν του τὸ ἔξυσεν ὀλίγον εἰς τὴν ἄκρην καὶ ἔπειτα τὸ ἔτριψεν ἐλαφρά.

— Εἶνε χρυσὸ ἢ χάλκινο ; ἠρώτησεν ἀνήσυχη ἡ κυρία Πολυξένη.

— Εἶνε χρυσὸ ... ἰσπανικό ... ἀξίζει περισσότερο ἀπὸ τριακόσια φράγκα.

— Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ !.. Τότε λοιπὸν εἶνε κλέπται !.. γιὰ νὰ μή το ἀλλάξουν ὡς τώρα, θὰ 'πῇ ὅτι τὸ ἔκλεψαν καὶ φοβοῦνται μή τους πιάσουν. Καὶ αὐτὸ τὸ κρύσταλλο ;

Τὸ πρόσωπον τοῦ κυρίου Δούμανη ἔγινε σοβαρώτατον, ἅμα παρετήρησεν ἐκ τοῦ πλησίον τὸν κρύσταλλον.

— Τί εἶνε, κύριε ;

— Εἶσαι πιστὴ καὶ τιμία γυναῖκα, Πολυξένη. . .

— Τί εἶνε λοιπόν ;

— Διαμάντι !

— Διαμάντι ! ; Εἰς τὰ χέρια τῶν πτωχῶν. . .

— Καὶ τί διαμάντι ! Εἶνε τόσο μεγάλο καὶ τόσῳ καλὰ ἐπεξειργασμένον, ὥστε εἰς τὸ Παρίσι θὰ ἠμποροῦσε κανεὶς νά το πωλήσῃ περισσότερο ἀπὸ δέκα χιλιάδας φράγκα !

[Ἕπεται συνέχεια]

Κατὰ τὸ Γαλλικὸν τῆς Δ. Ζερνεβραίη

ΦΩΚΙΩΝ ΘΑΛΕΡΟΣ

ΤΑΞΕΙΔΙΟΝ ΤΟΥ ΓΙΟΥΛΙΒΕΡ ΕΙΣ ΤΗΝ ΧΩΡΑΝ ΤΩΝ ΓΙΓΑΝΤΩΝ

[ΑΝΑΓΝΩΜΑ ΔΙΑ ΠΟΛΥ ΜΙΚΡΑ ΠΑΙΔΙΑ]

Α'.

Τώρα ποῦ ἔμαθα, ὅτι ἐδώσατε καλὰς ἐξετάσεις, θά σας διηγηθῶ, σύμφωνα μὲ τὴν ὑπόσχεσίν μου, καὶ τὸ δεύτερον ταξεῖδι τοῦ φίλου μας Γιούλιβερ, —αὐτὸ πλέον εἰς τὴν χώραν τῶν Γιγάντων.

Ὁ Γιούλιβερ, ἀφ' οὗ ἔμεινε δυὸ τρεῖς μῆνας εἰς τὴν πατρίδα του, τοῦ ἦλθε πάλιν ὄρεξις διὰ ταξεῖδια, καὶ ἐμβῆκεν εἰς ἕνα πλοῖον ποῦ ἔφευγε διὰ τὰς Ἰνδίας. Εἰς τὸν δρόμον, μεγάλη τρικυμία εὑρῆκε τὸ πλοῖον καί το ἔρριψε εἰς ἓν ἄγνωστον νησί. Ὁ Γιούλιβερ ἐβγῆκεν εἰς τὴν ξηράν, καὶ ἐκεῖ ποῦ ἐπεριπατοῦσεν, εἶδεν ἐξαφνα ἕνα ἄνθρωπον τόσον ὑψηλὸν καὶ χονδρόν, ποῦ τον ἐφοβήθη.

Ἔκαμε νὰ φύγῃ, διὰ νὰ γυρίσῃ γρήγορα εἰς τὴν παραλίαν, καὶ ἐχώθη μέσα εἰς μίαν μεγάλην δενδροστοιχίαν. . . Καὶ ὅμως τὰ δένδρα, ποῦ ἐσχημάτιζαν τὴν δενδροστοιχίαν αὐτήν, ἦσαν ἁπλούστατα ἡ καλαμιὲς ἑνὸς χωραφιοῦ, σπαρμένου μὲ κριθάρι, τὰ δὲ στάχυα, ἀπ' ἐπάνω, εἶχαν σχεδὸν τὸ ἀνάστημα τοῦ Γιούλιβερ ! Τὸ χωράφι ἦτο περιτριγυρισμένο μ' ἕνα φράκτη, ὑψηλὸ σὰν σπίτι, καὶ τὰ δένδρα-τὰ ἀληθινὰ δένδρα τοῦ νησιοῦ,-εἶχαν τόσον ὕψος, ποῦ ἡ κορυφή των ἐχάνετο εἰς τὸν οὐρανόν. Ἐκεῖ μέσα ὁ Γιούλιβερ εἶδε καὶ ἕνα ἄλλον ἄνθρωπον, ὅμοιον μὲ τὸν πρῶτον που εἶχεν ἀπαντήσῃ, δηλαδὴ ὑψηλὸν σὰν καμπαναρειό. Ἡ φωνή του ἦτο τόσον δυνατή, ποῦ ἐνόμιζες ὅτι ἀκοῦς βροντήν. Εἰς τὸ χέρι του ἐκρατοῦσε ἕνα δρεπάνι, ἓξ φορὲς μεγαλήτερον ἀπὸ τὰ δικά μας δρεπάνια. Καὶ καθὼς ἐπεριπατοῦσεν, ἔκαμνε κάτι βήματα τόσῳ μεγάλα, ποῦ ἕνα μόνον θάρκοῦσε νά τον βγάλῃ ἀπὸ τὴ μιὰ ἄκρη ἑνὸς δρόμου ἕως τὴν ἄλλη.

Ὁ Γιούλιβερ, ἀπὸ τὸν φόβον του, ἐκρύφθη ὀπίσω ἀπὸ μίαν καλαμιάν. Ἔξαφνα ἀκούει κάτι κρότους τρομακτικούς : Ὁ ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος ἦτον θεριστής, ἔκοπτε μὲ τὸ δρεπάνι του τὰ πελώρια ἐκεῖνα στάχυα.

Ὁ Γιούλιβερ ἔβγαλε μίαν φωνὴν δυνατὴν καί το ἔβαλε 'στὰ πόδια. Ὀλίγον ἔλειψε νά τον πάρῃ τὸ δρεπάνι καὶ νά τον κόψῃ σὲ δυό.

Ἀμέσως ὁ Γίγας ἐστάθη, ἐκύτταξε γύρω-γύρω μὲ προσοχὴν καὶ τέλος ἀνεκάλυψεν ἐκεῖ κάτω τὸν Γιούλιβερ, ποῦ ἔτρεχε.

Ἅπλωσε τὸ χέρι του σιγὰ-σιγά, ὅπως κάμνει κανεὶς ὅταν θέλῃ νὰ πιάσῃ κανένα ἑρπετὸν ἐπικίνδυνον, χωρὶς νὰ δαγκαθῇ, ἐσήκωσε τὸν Γιούλιβερ εἴκοσι μέτρα ὑψηλὰ ἀπὸ τὴν γῆν, καί τον παρετήρησε μὲ περιέργειαν.

Τί συνέβη κατόπι, θά σας το εἰπῶ μεθαύριον.

Η ΚΥΡΑ ΜΑΡΘΑ

ΤΟ ΦΟΡΕΜΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΣ

(ΚΩΜΩ.ΔΙΑ ΜΟΝΟΠΡΑΚΤΟΣ)

[Συνέχεια καὶ τέλος· ἴδε σελ. 250.]

Σκηνὴ Τετάρτη.

Αἱ ΑΝΩ, πλὴν τῆς ΜΑΡΙΓΩΣ.

Ἡ Κ^α ΚΑΛΙΝΑ. — Ἔ, πῶς σου ἐφάνη ἡ Νεράϊδα ;

Ἡ Κ^α ΑΔΑΜΑΝΤΙΔΟΥ.—Μά, ξεύρω κ' ἐγώ. . .

Ἡ Κ^α ΚΑΛΙΝΑ.— Ἐγώ σού το λέγω καθαρά· δὲν ξαναπατῶ ἐδῶ - μέσα. Ἂν θέλῃς νὰ την ἔχῃς ἐσὺ φίλην, χάρισμά σου ! . . Εἶδες τρόπος ; εἶδες ἀμάθεια ; εἶδες ἀστεῖα ; . . .

Ἡ Κ^α ΑΔΑΜΑΝΤΙΔΟΥ. —Ὄχι, καϊμένη, νομίζω ὅτι τὴν ἀδικεῖς. Εἶνε πραγματικῶς πολὺ ἁπλοϊκὴ καὶ κάθε ἄλλο παρὰ ὅπως μᾶς τὴν παρέστησαν. . . . Φαίνεται ὅμως εἰλικρινὴς καὶ ἀνοικτόκαρδη.

Ἡ Κ^α ΚΑΛΙΝΑ.—Ναί· ἀλλ' αὐτὰ δὲν εἶνε τὰ μόνα προτερήματα, τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ ἔχῃ μία κυρία τοῦ κόσμου (Γελᾷ.) Ὅσῳ συλλογίζομαι ὅτι ἡ κυρία Χρυσίδου φημίζεται ὡς . . . .

Σκηνὴ Πέμπτη.

ΦΩΦΗ καὶ αἱ ΑΝΩ.

ΦΩΦΗ, εἰσερχομένη. —Ὅλα ἀνοικτὰ καὶ πουθενὰ ψυχή ! (Βλέπουσα τὰς δύο κυρίας.) Ὤ, κυρίαι μου . . . (Χαιρετᾷ, ὑποκλινομένη μὲ πολλὴν χάριν.) Ἡ θεία μου βέβαια εἶνε ἐδῶ ;

Ἡ Κ^α ΑΔΑΜΑΝΤΙΔΟΥ. — Ἡ κυρία Χρυσίδου ; Μάλιστα, δεσποινίς. Τώρα πρὸ ὀλίγου ἦτο μαζί μας.

ΦΩΦΗ. — Ἆ, χαίρω . . . εὐχαριστῶ πολύ. (Κάθηται.) Ἐφοβήθηκα μήπως συμβαίνει τίποτε, ποῦ δὲν εἶδα τὴ Μαριγὼ νὰ με προϋπαντήσῃ.

Ἡ Κ^α ΚΑΛΙΝΑ.— Τὴ Μαριγώ ; . . .

ΦΩΦΗ: — Ναί· τὴν ὑπηρέτρια τῆς θείας μου. . . . Ποῦ νὰ εἶνε ἄρα γε ;

Ἡ Κ^α ΚΑΛΙΝΑ. — Ἡ κυρία θεία σας εἶπε πρὸ ὀλίγου, ὅτι τὴν ἔδιωξε . . .

ΦΩΦΗ. — Μπᾶ ! . . . Ποιὸς ξέρει τί τρέλα θὰ ἔκαμε πάλι. . . Τώρα ἐξηγῶ τί συμβαίνει . . . Ἡ θεία μου δὲν με περιμένει διόλου. Κατὰ τὴν συνήθειάν μου, ἦλθα ἔξαφνα. Θέλω, βλέπετε, νὰ της προξενῶ ἐκπλήξεις. . . .

Ἡ Κ^α ΑΔΑΜΑΝΤΙΔΟΥ. — Πολὺ εὐχαρίστους βέβαια, δεσποινίς.

ΦΩΦΗ, μειδιῶσα καὶ μετριόφρων.—Ἆ, κυρία μου, μὲ κολακεύετε ! . .

Ἡ Κ^α ΚΑΛΙΝΑ, πρὸς τὴν κυρίαν Ἀδαμαντίδου. — Τί χαριτωμένη κόρη ! Δέν σου φαίνεται ὅτι ὀλίγον ὁμοιάζει τῆς θείας της ; (πρὸς τὴν Φώφην.) Καὶ σκεπεύετε νὰ μείνετε ἐδῶ πολὺν καιρόν, δεσποινίς ;

ΦΩΦΗ. — Μά . . . δυὸ-τρεῖς ἑβομάδες . . . (γελῶσα). Φθάνει νὰ μή με διώξῃ ἡ θεία μου.

Ἡ Κ^α ΚΑΛΙΝΑ.—Δέν το πιστεύω... Ἐλπίζω μάλιστα, ὅτι θὰ ἔχωμεν τὴν εὐχαρίστησιν νὰ βλεπώμεθα συχνά, διότι ἡ κυρία Ἀδαμαντίδου καὶ ἐγὼ θὰ μείνωμεν εἰς τὴν Κηφισσιὰν ὅλον τὸ καλοκαῖρι.

ΦΩΦΗ.—Θὰ εἶμαι πάρα πολὺ εὐτυχής, κυρίαι μου. Ἀλλὰ ... μὲ συγχωρεῖτε ἂν σφάλλω ... (πρὸς τὴν κυρίαν Καλινᾶ) δὲν εἶσθε, νομίζω, ἡ κυρία Καλινᾶ ;

Ἡ Κ^α ΚΑΛΙΝΑ. — Μάλιστα, δεσποινίς,

ΦΩΦΗ.—Σᾶς ἔβλεπα συχνὰ εἰς τὴν Κέρκυραν, τὸν περασμένον χειμῶνα, ἂν καὶ δὲν ἔλαβα τὴν τιμὴν νὰ σας γνωρίσω ἐκ τοῦ πλησίον... Ἆ, πόσον θαυμάζω τὰ ἔργα τοῦ συζύγου σας, κυρία μου ! Συμμερίζομαι ὅλον τὸν θαυμασμὸν τῆς θείας μου. . .

Ἡ Κ^α ΚΑΛΙΝΑ. ἐκπληκτος.—Τῆς κυρίας Χρυσίδου ; ! Ἀλλ' ἡ θεία σας οὔτε τὸ ὄνομά του δὲν ἐγνώριζε... Ἡ κυρία Ἀδαμαντίδου ἀπ' ἐδῶ, τὴν ἠρώτησεν ἂν ἐκείνη ἡ τοποθεσία (δεικνύει τὴν εἰκόνα) εἶνε τοῦ συζύγου μου, καὶ ἡ θεία σας ἀπήντησε ὅτι εἶνε ... τοῦ συζύγου της.

ΦΩΦΗ.—Τί λέτε !.. Αὐτὸ εἶνε ἐντελῶς ἀνεξήγητον !

Σκηνὴ Ἕκτη.

Αἱ ἄνω καὶ ἡ ΜΑΡΙΓΩ, εἰσερχομένη μὲ δίσκον, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ὑπάρχουν ἓν ἀφθονίᾳ καρποὶ καὶ τρία ποτήρια οἴνου.

ΜΑΡΙΓΩ. — Μὲ συμπαθᾶτε, κυρίες μου, ποῦ ἄργησα ἔτσι, γιατί . . . . (Βλέπουσα τὴν Φώφην). Ἆ ! ἡ κυρία Φώφη !.. Πάει, ἔσβυσα !

ΦΩΦΗ.—Μπᾶ ! νὰ καὶ ἡ Μαριγώ !.. (βλέπουσα ἔκπληκτος τὰς κυρίας). Δὲν ἔφυγες λοιπὸν ἀκόμη ;.. Καὶ τί τουαλέτα εἶνε αὐτή ; Γιὰ τὸ χορὸ εἶσαι ; . . Ποῦ εἶνε ἡ θεία μου ;

Ἡ Κ^α ΑΔΑΜΑΝΤΙΔΟΥ. — Ἡ Μαριγώ ! ; Τί εἶπε ;

Ἡ Κ^α ΚΑΛΙΝΑ. — Τώρα τὰ ἔχασα ἐντελῶς !

ΜΑΡΙΓΩ, ἀφίνουσα τὸν δίσκον καὶ γονυπετοῦσα πρὸ τῆς Φώφης. — Φώφη μου ! . . . Κυρίες μου ! . . σᾶς παρακαλῶ . . . γιὰ τὄνομα τοῦ Θεοῦ ... μὴν πῆτε τίποτε 'στὴν κυρία μου, γιατί ἐχάθηκα !.. Θὰ σᾶς τα 'πῶ ὅλα. Ναί, εἶμαι ἡ Μαριγώ, ἡ καμαριέρα... Ἡ κυρία μου ἔφυγε γιὰ λίγες ἡμέρες 'στὴν Ἀθήνα...

ΦΩΦΗ.—Ἡ θεία μου ἔφυγε ;.. Δυσάρεστον αὐτό. . . Μολοντοῦτο δὲν ἐξηγῶ πῶς. . .

ΜΑΡΙΓΩ. — Ἐγὼ θὰ σάς τα ἐξηγήσω. Αὐτὸ τὸ ἀναθεματισμένο φόρεμα τὰ φταίει ὅλα ! Μοῦ ἦλθε νὰ το βάλω, γιὰ νὰ ἰδῶ ἂν θὰ εἶμαι σὰν . . . κυρία. Ἔτσι, γιὰ νὰ ἰδῶ, κυρίες μου, μονάχα γιὰ δοκιμή, σᾶς ὁρκίζομαι ! Σὲ λίγη ὥρα θὰ το ἔβγαζα καὶ θὰ το ἐφύλαγα... (κλαίει.) Ἀλλὰ νὰ σου ἡ κυρίες μπροστά μου ! «Εἴσθε ἡ κυρία Χρυσίδου ;» μοῦ λέγουν. Τί νὰ 'πῶ ; «Μάλιστα, λέγω, εἶμαι ἡ κυρία ...» Ἆχ, πῶς μετανοῶ γιὰ τὴν τρέλα μου ! . . Ἂν το μάθῃ ἡ κυρία, πάει, θὰ με διώξῃ ! (Κλαίει.)

Ἡ Κ^α ΚΑΛΙΝΑ.—Τί παράξενα πράγματα ! . .

Ἡ Κ^α ΑΔΑΜΑΝΤΙΔΟΥ.— Τὸ καϊμένο τὸ κορίτσι ! . . Ἄρχισα νὰ την λυποῦμαι ! . . Τέλος πάντων δὲν ἔκαμε καὶ κανένα φοβερὸ κακό ! Εἶμαι μάλιστα βεβαία, ὅτι δὲν θὰ το ξανακάμῃ, ἀφ' οὗ μετανοῇ τόσον. . .

ΦΩΦΗ.—Κ' ἐγώ. . . Ἔλα, Μαριγώ, σήκω ἐπάνω καὶ παῦσε τὰ κλάμματα. Σὲ συγχωρῶ.

ΜΑΡΙΓΩ, ἐγειρομένη περιχαρής.—Ἀληθεια ; Καὶ ἡ κυρίες τὸ ἴδιο ; Καὶ ἡ κυρίες δὲν θὰ ποῦν τίποτε ;

Ἡ Κ^α ΚΑΛΙΝΑ.—Ναί, ναί, (γελῶσα) καὶ ἡ κυρίες, ποὺ της ἐκορόϊδευες τόσην ὥρα !

Ἡ Κ^α ΑΔΑΜΑΝΤΙΔΟΥ.-- Μή σε μέλει καὶ δὲν θὰ ποῦμε τίποτε, διότι δὲν θέλομεν νὰ σε βλάψωμεν, κόρη μου. Φθάνει μόνον. . .

ΦΩΦΗ.—Ναί, φθάνει μόνον νὰ μάθῃς ὅτι τὸ «ρ ά σ ο δ ὲ ν κ ά ν ε ι τὸν π α π ᾶ !» Καλὰ εἶνε καὶ τὰ μεταξωτὰ φορέματα, ἀλλὰ δι' ἐκείνους ποὺ ἠξεύρουν καὶ εἶνε ἱκανοὶ νὰ τα φοροῦν ! Εἶσαι καλὴ κόρη καὶ καλὴ ὑπηρέτρια. Μόνον αὐτὸ τὸ μάθημα σοῦ ἔλειπε

ΜΑΡΙΓΩ. —Ἆ, κυρία Φώφη !.. εἶσθε ἄγγελος !.. Πηγαίνω νὰ βγάλω τὸ φόρεμα τῆς κυρίας καὶ νὰ φορέσω τὴν ποδιά μου. . . Τὸ εἶδα κ' ἐγὼ πῶς εἶνε πολὺ δύσκολο νὰ παίξῃ κανένας πρόσωπο κυρίας. . .

ΦΩΦΗ.—Ὅταν δὲν ἔχῃ, παρὰ μόνον τὸ φόρεμα τῆς Κυρίας !

(Πίπτει ἡ αὐλαία.)

(Διασκευὴ ἐκ τοῦ γαλλικοῦ τῆς Henriette Bezançon).

ΓΡ. ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΙΣ ΣΥΝΕΡΓΑΤΗΝ ΜΑΣ

Κατὰ τὸν τελευταῖον γελοιογραφικὸν Διαγωνισμὸν τῆς παρισινῆς «Ἐφημερίδος» τοῦ ὁποίου θέμα ἦτο «Πῶς θὰ ἐγίνετο ὁ κατακλυσμός, ἂν ἐγίνετο εἰς τὰς ἡμέρας μας» κριταὶ δὲ οἱ ἐξοχώτεροι τῶν γάλλων γελοιογράφων, ἔλαβε βραβεῖον καὶ ὁ νεαρὸς ἕλλην καλλιτέχνης κ. Δ. Ε. Γαλάνης.

Σημειωτέον, ὅτι εἰς τὸν Διεθνῆ τοῦτον Διαγωνισμὸν ἐστάλησαν ἀπὸ ὅλον τὸν κόσμον χιλιάδες σχεδίων, ἐκ τῶν ὁποίων εἴκοσι μόνον ἐβραβεύθησαν, διακόσια δὲ ἄλλα κατόπιν ἔλαβον διπλώματα τιμῆς. Τὸ βραβευθὲν σχέδιον τοῦ κ. Γαλάνη ἦλθε δέκατον πέμπτον κατὰ σειράν, τὸ ὁποῖον εἶνε μεγάλη ἐπιτυχία.

Οἱ φίλοι μας, οἱ ὁποῖοι ἔλαβον ἀφορμὴν νὰ ἐκτιμήσουν τὸ σπάνιον τάλαντον τοῦ συνεργάτου μας καλλιτέχνου ἐκ τῶν ὡραιοτάτων συνθέσεων, διὰ τῶν ὁποίων κοσμεῖ τοὺς Μῆνας τοῦ κ. Ἰωαννίδου, καὶ ἐκ τῶν κομψῶν γελοιογραφιῶν τῆς Ε' Κυριακῆς, θὰκούσουν βεβαίως τὴν εἰδησιν τῆς ἐπιτυχίας του εἰς τὸν Διαγωνισμὸν τοῦ παγκοσμίου φύλλου, μεθ' ὅσης χαρᾶς ἤκουσεν αὐτὴν καὶ ἡ Διάπλασις.

ΣΤΗΛΗ ΤΙΜΗΣ

(Πρόχειρος)

Ἀπὸ τῆς 23 μέχρι τῆς 6 Αὐγούστου,—ἡμέρας καθ' ἣν τὸ παρὸν φύλλον τίθεται εἰς τὸ πιεστήριον.—εὐφήμισαν προσέτι ὑπὲρ τῆς αὐξήσεως τοῦ φύλλου τῆς «Διαπλάσεως» εἰς δεκαεξαδέλιδον μετὰ ἐξωφύλλου (ἐν ὅλῳ σελίδες 20 κατὰ Σάββατον), καὶ ἐνεγράφησαν εἰς τὸ Μητρῶον τῶν Συνδρομητῶν τοῦ 1899 καὶ οἱ ἑξῆς κατὰ σειράν:

[*Συνέχεια ἐκ σελίδος 254*]

69. Βίκτωρ Κοκκινάκης, Ὀδησσοῦ.
70. Ἀλεξάνδρα Σωτηρίου Δούρου, Ἀθηνῶν.
71. Πολύμνια Α. Λαζαρίδου, Κωνσταντινουπόλ.
72. Ἄννα Δημ. Περδικίδου, Σμύρνης.
73. Θεόδωρος Γ. Ἀλεξάνδρου, Τυρνάβου,
74. Κωνσταντῖνος Στυλ. Ἀναστασιάδης, Σμύρνης.
75 Πολίνα Δ. Δημητριάδου, Ἀθηνῶν.
76. Εἰρήνη Θ. Παπαλεξοπούλου, Ἀθηνῶν.
77. Ἑλένη Κ. Κοκκίνου, Ναυπλίου.
78. Νικόλαος Θ Ἰατρόπουλος, Ἀνδριτσαίνης
79. Εὐφροσύνη Τζάλλα, Κωνσταντινουπόλεως.
80. Ἀλέξανδρος Ἀμβρ. Κάπραρης, Σύρου.
81. Στέλλα Μ. Ἐμμανουήλ, Αἰγίνης.
82. Γεώργιος Μ. Ἐμμανουήλ, Αἰγίνης.
83. Νικόλαος Βαβάκης, Κωνσταντινουπόλεως.
84. Νικόλαος Ἀθαν. Λίβας, Ἀθηνῶν.
85. Ἀσπασία Γεωρ. Μάτσα, Ἀθηνῶν.
86. Ἰουλία Ρουσσέν, Ἀθηνῶν.
87. Ἀνδρέας Γερασ. Καμῆλος, Ἀργοστολίου
88. Παῦλος Ἰωαν. Γεωργίου, Κερκύρας.
89. Νικόλαος Παναγ. Πράτσικας, Πατρῶν.
90. Νικόλαος Ι. Ἰατρός, Ναυπλίου.
91. Παναγιώτης Λεων. Οἰκονομίδης, Πειραιῶς.
92. Γεώργιος Βασ. Κώττας, Ἀθηνῶν.
93. Σοφοκλῆς Α. Κόλλας, Πατρῶν.
94. Ναπολέων Λεων. Λαπαθιώτης, Ἀθηνῶν.
95. Αἰκατερίνη Στ. Λαζαροπούλου, Ἀθηνῶν.
96. Κωνστ. Π. Γιαννηκαπάνης, Τραπεζοῦντος.
97. Λουκᾶς Π. Στεφανίτσης, Σουλινᾶ.
98 Δημοσθένης Φ. Λεοντίδης, Βάρνης.

[*Εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον οἱ μετὰ τὴν 6 Αὐγούστου ἐγγραφησόμενοι*]

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Τὸ *Ποτηρὸν Πνεῦμα* ταξειδεύει πρωτην φορὰν μὲ τὸν ὑπόγειον Σιδηρόδρομον. Καθ' ὅλον τὸ διάστημα μένει σιωπηλὸς· ὅταν ὅμως ἐξῆλθον ἀπὸ τὴν σύραγγα, στρέφεται καὶ λέγει πρὸς τὴν μητέρα του :

— Εἴδες, μαμμά, τί ταχύτητα ποῦ ἔχει ὁ σιδηρόδρομος ; Κοτζὰ νύκτα τὴν ἐπέρασε γιὰ μιὰ στιγμή !

Εστάλη υπὸ τοῦ Αὐγερινοῦ

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ «ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ»

ΕΧΩ σήμερον νὰ σας ἀνακοινώσω κάτι τι πολὺ εὐχάριστον : μίαν ἐπιστολήν, τὴν ὁποίαν μοῦ ἔστειλεν ἄγνωστος μέχρι τοῦδε συνδρομήτρια, μία Ἀγγλίς, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς Ψηφοφορίας καὶ τοῦ Πανηγυρικοῦ Λευκώματος τῆς Εἰκοσαετηρίδος. Ἡ ἐπιστολὴ αὕτη μοὶ εἶνε τόσῳ μᾶλλον πολύτιμος καὶ τιμητική, καθ' ὅσον προέρχεται παρὰ ξένης, ὄχι δηλαδὴ παρ' Ἕλληνίδος, τῆς ὁποίας ἡ προθυμία καὶ ὁ ἔπαινος πρὸς τὴν ἑλληνικὴν « Διάπλασιν » ὅσον εἰλικρινὴς καὶ ἂν ὑποτεθῇ, θὰ ἠδύνατο ὅμως νὰ ὑπενθυμίσῃ καὶ τὴν παροιμίαν « ὅποιος δὲν ἐπαινέσῃ τὸ σπίτι του, πέφτει καὶ τον πλακόνει. » Ἡ Ἀγγλὶς φίλη μου, καθὼς βλέπετε, ἐπαινεῖ· *ξένον σπίτι*, ξένον δι' αὐτὴν περιοδικόν· καὶ κανεὶς δὲν εἰμπορεῖ νὰ εἴπῃ ὅτι θὰ το ἔκαμνεν, ἂν πράγματι δὲν το ἠσθάνετο εἰλικρινῶς. Ἐπαινος δὲ προερχόμενος ἐξ Ἀγγλίας, δηλαδὴ ἐκ τῆς χώρας, ὅπου, καθὼς σας εἶπα καὶ ἄλλοτε, ὑπάρχουν τὰ καλλίτερα παιδικὰ περιοδικὰ τοῦ κόσμου, καὶ φέρων τὴν ὑπογραφὴν Ἀγγλίδος, ἀναταραφείσης δι' αὐτῶν, δυναμθῇ νὰ κρίνετε πόσον εἶνε κολακευτικὸς καὶ δι' ἐμὲ καὶ διὰ τὴν Ἑλλάδα.

Ἰδοὺ ἐν μεταφράσει ἡ περὶ ἧς ὁ λόγος ἐπιστολή :

Glendale
King's Road
Cheltenham (*Ἀγγλίας*)
τῇ 3 Αὐγούστου (ν. ε.) 1898

Κύριε.

Σᾶς ἐσωκλείω ἐπιταγὴν ἐκ φράγκων χρυσῶν 16, ὡς συνδρομήν μου εἰς τὴν «Διάπλασιν» τοῦ προσεχοῦς ἔτους, συμφώνως πρὸς τοὺς ὅρους τῆς ὑμετέρας Προκηρύξεως. Δὲν γνωρίζετε τὄνομά μου, διότι ἐνεγράφην συνδρομήτρια τὸ ἔτος τοῦτο ὄχι ἀπ' εὐθείας, ἀλλὰ διὰ τοῦ ἐν Ἀθήναις κ. Γ. Κασδόνη· καὶ διὰ τοῦτο σᾶς γράφω. Ἂν δὲν ἀπατῶμαι, Κύριε, παρεκαλέσατε ὅλους τοὺς συνδρομητάς σας νὰ σας γράψουν τὴν γνώμην των περὶ τοῦ περιοδικοῦ σας. Ἐπεσκεφθῆμαι ὅθεν τῆς εὐκαιρίας ταύτης, ὅπως σᾶς διαβεβαιώσω, ὅτι κρίνω τὴν «Διάπλασιν» *ὡς τὸ κάλλιστον παιδικὸν περιοδικὸν ἐξ ὅσων εἶδα ποτέ.*

Δέξασθε, κύριε Ἐκδότα, τὰς προρρήσεις μου καὶ τὰς εὐχάς μου ὑπὲρ ἐπιτυχίας τοῦ νέου σας ἐγχειρήματος

(Mrs) **Agnes Mauro**

Η ΜΑΡΓΑΡΩ ΤΗΣ ΜΑΓΙΚΗΣ ΕΙΚΟΝΟΣ

Ὅσοι δὲν κατωρθώσατε ἀκόμη νὰ την εὕρετε, θὰ το κάμετε σήμερον ἀσφαλῶς καὶ χωρὶς κόπον. Κυττάξετε τὴν Ἰφιγένειαν, τὸ κορίτσι τὸ ὁποῖον στέκεται ὄρθιον. Τὸ δεξί της μανίκι ἀποτελεῖ τὸν σκοῦφον τῆς Μαργαρώς· ἡ δὲ μέση της διαγράφει τὴν κατατομὴν τοῦ προσώπου της. Τὸ βραχιόλι τῆς Ἰφιγενείας εἶνε τὸ γυαλὶ τῆς λάμπας, τὴν ὁποίαν κρατεῖ ἡ ὑπηρέτρια, καὶ ἓν κομμάτι τρίγωνον, τὸ ὁποῖον ξεχωρίζει ἀπὸ τὴν ποδιὰν τῆς Ἰφιγενείας, ἀποτελεῖ τὸν *γλόμπον* τῆς λάμπας, ἐνῷ τὸ χέρι τῆς πολυθρόνας σχηματίζει τὸ δοχεῖόν της. Ἀμέσως ἔρχεται τὸ χέρι τῆς Μαργαρώς, μὲ τὸ ὁποῖον κρατεῖ τὴν λάμπαν. Τὰ ἄλλα εἶνε εὔκολα. Τὸ κεφάλι τοῦ Πλάτωνος εὑρίσκεται ἀκριβῶς εἰς τὸν ἀριστερὸν ἀγκῶνα τῆς Μαργαρώς. Ἡ κάτω γραμμὴ τῆς ἐπὶ τοῦ τοίχου εἰκόνος, ἡ πέννα καὶ τὸ βιβλίον τοῦ Πλάτωνος, σχηματίζουν τὸ ἀριστερὸν χέρι τῆς Μαργαρώς. Καὶ ἂν στρέψετε τὴν εἰκόνα, ὥστε ἡ πρὸς τὰ δεξιὰ πλευρὰ νὰ γίνῃ βάσις, θὰ ἰδῆτε ὅλην τὴν Μαργαρὼ (ἢ μᾶλλον ἕως τὰ γόνατα, διότι δὲν φαίνεται ὅλη) κομψούλαν καὶ συνεσταλμένην ὑπηρέτριαν, κλίνουσαν ἐλαφρῶς τὸ σῶμα, ὡς νὰ ἤθελε νὰποθέσῃ κάπου τὴν λάμπαν. Καὶ ἐπειδὴ ἡ λάμπα εἶνε ἀναμμένη, ὑποθέτω ὅτι *ἐφωτίσθητε* ἀρκετά.

Πραγματικῶς Ἰτέα, ἀγαπᾶς τὰ ἔργα περισσότερον ἀπὸ τὰ λόγια. Καὶ ἀπόδειξις ὅτι, ἐνῷ δὲν μου εἶχες γράψῃ τίποτε ὑπὲρ τῆς προτάσεως τοῦ *Μ. Τυμπαριστοῦ* ἔσπευσες ἐκ τῶν πρώτων, ἅμα ἔλαβες τὸ Ψηφοδέλτιον, νὰ το ἐπιστρέψῃς. Ἀλλὰ καὶ τὰ λόγια, ὅταν εἶνε σύμφωνα μὲ τὰ ἔργα, δὲν εἶνε πάντοτε περιττά. . .

Εἶνε φυσικόν. *Ἱππότα τῆς Ἐλεεινῆς Μορφῆς*, νὰ ἐπιθυμῇ κανεὶς τὸ καλοκαῖρι ὅταν εἶνε χειμών, καὶ τὸν χειμῶνα ὅταν εἶνε καλοκαῖρι. Τὸ Σχολεῖον ὅταν ἔχῃ διακοπὰς καὶ τὰς διακοπὰς ὅταν ἔχῃ Σχολεῖον. Νομίζω ὅμως ὅτι ἀληθῶς εὐτυχὴς εἶνε ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος κατορθώνει νὰ μένῃ εὐχαριστημένος μὲ τὸ παρὸν, μολονότι ἀποβλέπει εἰς καλλίτερον μέλλον. «Στέργε μὲν τὰ παρόντα. ζήτει δὲ τὰ βελτίω».

Ἐπεθύμουν, *Νοσταλγὲ Ἕλλην*, νὰ εἶχα τόπον νὰ ὁδηγήσω ὅλόκληρον τὴν ἐπιστολήν σου, διὰ νὰ ἴδοῦν ὅλοι τί θὰ 'πῇ ἀγάπη. Ἡ προθυμία σου καὶ ἡ σπουδή σου μὲ κατεγοήτευσαν. Ἀδιάφορον ἂν δὲν ἐγράφης εἰς τὴν Στήλην τῆς Τιμῆς μεταξὺ τῶν πρώτων. Εἶπα ὅτι λαμβάνω ὑπ' ὄψει τὰς ἀποστάσεις καὶ ὅλους ἐκείνους, τῶν ὁποῖων ἔλαβα τὴν Ψῆφον μὲ πρῶτον Ταχυδρομεῖον, τοὺς θεωρῶ *πρώτους*.

«Ἐδῶ—μοῦ γράφει ὁ *Κινέζος Δῆ*,-ὁ ὁποῖος περνᾷ τὸ καλοκαῖρί του εἰς τὴν Τῆνον,—ἔχομεν δυνατοὺς ἀνέμους καὶ καθημερινῶς πτήσεις. . . πίλων. Προχθὲς ἐνῷ ἕνας κύριος ἔκαμνε τὸν περίπατόν του, τοῦ ἐπῆρεν ὁ ἄνεμος τὸ καπέλλο καὶ το ἔρριψεν εἰς τὴν θάλασσαν. Ἐπειδὴ δὲ δὲν ἦτο κανὲν παιδὶ γιὰ νὰ τον πιάσῃ, ἐξυπολήθη ὁ ἴδιος καὶ το ἔπιασε. . .» Ἀλλὰ τί ἤθελες; νὰ το ἀφήσῃ ;

Ταξεῖδι τὸ *Ἀγκάθι* ὡς τὸ Ἀργοστόλιον. Εἶχε ρευματισμοὺς οἱ ὁποῖοι τοῦ ἐπέρασαν ἀμέσως, καὶ πολὺν καιρὸν νὰ μου γράψῃ, ὁ ὁποῖος ἐπίσης ἐπέρασεν. Ἂς εἶνε· « Ἀσθενὴς καὶ ὀδοιπόρος ἁμαρτίαν οὐκ ἔχει» μάλιστα ὅταν γράφῃ ἔπειτα τόσον ἐκτενεῖς καὶ ὡραίας ἐπιστολάς. Εἰς τὸ Ἀργοστόλιον λοιπὸν τὸ *Ἀγκάθι* εἶδεν ἕνα σωρὸ συνδρομητάς μου, καὶ συνδρομητρίας : τὴν *Μέλλουσαν Καλλιτέχνιδα*, τὴν *Ναυτοπούλαν*, τὸ *Τί με μέλει*, τὴν *Κεφαλληνιακὴν Ῥομπόλαν*, τὸν *Αἴνον*, τὴν *Μέλισσαν*, καὶ ἄλλους καὶ ἄλλους. Εἶνε δὲ κατευθυνσιασμένον μὲ τὴν ὑποδοχὴν ποὺ του ἔκαμαν, προπάντων ἡ *Μέλλουσα Καλλιτέχνις* καὶ ἡ *Ναυτοπούλα*. Ἡ τελευταία μάλιστα τοῦ ἔδωσε καὶ μίαν ὡραίαν πληροφορίαν· τοῦ εἶπε δηλαδὴ ὅτι τὸ *Ἀρχιζιζάνιον* εἶνε . . . εἶνε . . . ποιὸς νομίζετε ; . . . ὁ συνεργάτης μου κ. Ξενόπουλος!!! Φανταισθῆτε λοιπὸν τί γέλια ποῦ θὰ κάμῃ τώρα τὸ *Ἀρχιζιζάνιον* ! . . .

Ἔ, *Κάτσε-Βρέστο*, ἔχω ὄρεξιν νὰ σε μαλώσω λιγάκι. Δυὸ λέξεις μόνον μοῦ γράφεις, καὶ μὲ μολύβι, καὶ εἰς ἕνα κομματάκι χαρτί, ὕστερ' ἀπὸ τόσον καιρόν ; Δέν με ἔχεις συνηθισμένην ἔτσι, καὶ παραξενεύομαι. . . Σὲ συγχωρῶ ὅμως ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ μου γράψῃς μίαν ἐπιστολὴν ἐκτενῆ, ὅσον καὶ ἡ τοῦ φίλου μας *Ἀγκαθιοῦ*.

Δὲν βαρύνομαι νὰ δημοσιεύω τὰς πληροφορίας σου, *Νέρων Μπουφίδη*, ἀλλὰ παράπονα περὶ καθυστερήσεως Μ. Μυςικῶν ἔπαυσα πρὸ πολλοῦ νὰ δημοσιεύω, μέχρι τῆς ἀποπερατώσεως τοῦ Εὑρετηρίου, ὅτε θὰ δημοσιεύσω ὅλα τὰ ὀνόματα τῶν καθυστερούντων.

Τὰ φύλλα σου, *Μοῦσα τῆς Ἀστρονομίας*, στέλλονται τακτικώτατα μὲ τὴν συνήθη διεύθυνσιν. Τί ἄλλο εἰμπορῶ νὰ κάμω ;

Σ' εὐχαριστῶ πολὺ-πολύ, *Συμεὼν θαλασσινέ*, διὰ τὴν περιοδείαν, τὴν ὁποίαν ἀπεφάσισες νὰ κάμῃς ἀνὰ τὴν νῆσόν σας, μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ μου ἐγγράψῃς συνδρομητάς. Σὲ βεβαιῶ, ὅτι ὁ ζῆλός σου εἶνε μοναδικὸς καὶ πρωτάκουστος. Ἔστειλα τὰ ζητηθέντα Δελτία.

Αὐτὴν τὴν ἰδέαν ἔχω καὶ ἐγώ, *Ἐθνικὲ Ὅγμνε*· εἶνε ζήτημα ἐθνικῆς φιλοτιμίας ἡ ψήφισις τῆς αὐξήσεως. Καὶ ἀφ' οὗ τὴν ψηφίζουν καὶ *ξένοι* ἀκόμη, καθὼς βλέπεις ἀνωτέρω, εἶνε δυνατὸν νὰ μή τὴν ψηφίσουν οἱ Ἑλληνόπαιδες ;

Μαθήτρια Καλλιτέχνις, πολύ μ' εὐχαρίστησεν ἡ ἐπιστολή σου, ἡ τόσον ἐκτενὴς καὶ ἐνδιαφέρουσα. Καὶ ἐγὼ νομίζω, ὅτι τὰ μυθιστορήματα τὰ ὁποῖα δημοσιεύω μὲ συνέχειαν, καλλίτερα εἶνε νἀναγινώσκωνται καθ' ἑβδομάδα τμηματικῶς. Τότε μάλιστα ἀγαπᾷ κανεὶς περισσότερον τὸ φύλλον καὶ το περιμένει ἀνυπομόνως διὰ νὰ ἰδῇ τί ἀπέγειναν οἱ ἀγαπητοί του ἥρωες.

Ἐγκρίνουσα τὰ ψευδώνυμά των, δέχομαι μετὰ χαρᾶς εἰς τὴν Ἀλληλογραφίαν μου καὶ εἰς τοὺς Διαγωνισμούς μου τοὺς νέους μου φίλους: ***Κελαδίστραν*** (Α. Β.) καὶ ***Μικρὸν Πεζοπόρον*** (Π. Σ.)

Ἀσπασμοί, πληροφορίαι: Ὁ ***Ἀρχιναύαρχος Θεμιστοκλῆς*** ἐπιθυμεῖ νὰ ἔχῃ ἀλληλογραφίαν μὲ τὸν ***Τρεχαγυρευόπουλον***—ὁ ***Ὀρφεὺς*** ἀσπάζεται τὸ ***Τρυγονάκι*** καὶ τα ἐρωτᾷ πῶς ἐπέρασεν εἰς τὴν Τῆνον·—ἡ ***Ἰτέα*** ἀσπάζεται τὴν ***Σαμιακὴν Σημαίαν*** καὶ τὴν ***Ἄγκυραν τῆς Φιλίας***, τὴν ὁποίαν ἐρωτᾷ ἂν θὰ κάμῃ τὸ ταξεῖδι ἐκεῖνο μέχρι Μιτυλήνης·—ὁ ***Κινέζος Δῆ*** ἀσπάζεται τὸν ***Δημ. Δρίβαν***, τὸν ὁποῖον καὶ θὰ μιμηθῇ ὅσον ἀφορᾷ τὰς Πνευματικὰς Ἀσκήσεις·—ὁ ***Τέττιξ τῆς Ἀχαΐας*** ζητεῖ τἀρχικὰ τοῦ ***Πατριοῦ Σπουργίτου***·—ἡ ***Λύρα τοῦ Ὀρφέως*** ζητεῖ τὸ ὄνομα ἢ τἀρχικὰ τοῦ ***Σελεύκου τοῦ Κεραυνοῦ***·—ὁ ***Δέκιος Μῦς*** ἀσπάζεται τὸν ***Ἱππότην Μαντζουράναν***·—τὸ ***Κάτσε-Βρέστο***, ἑνώνει τὰς εὐχαριστίας του μὲ τὰς τοῦ φίλου του ***Ἀγκαθιοῦ*** πρὸς τὴν ***Μέλλουσαν Καλλιτέχνιδα***, διὰ τὴν λαμπρὰν ὑποδοχὴν ποὺ τους ἔκαμε·—ὁ ***Ὑποψήφιος Ἐλπὶς*** πληροφορεῖ τὸ ***Μπουμπουνισμένο Μυαλὸ*** ὅτι τἀρχικά του εἶνε Κ. Μ. Μ. καὶ ὅτι κατοικεῖ ἐν Βώλῳ, ἀσπάζεται δὲ τὸν ***Τραγικὸν Αἰσχύλον***·—ἡ ***Πάντοτε Φαιδρὰ*** συνιστᾷ εἰς τὸν ***Σοφὸν Πιττακὸν*** νὰ μὴ σκυπτῇ ὅταν περιπατῇ, διότι δὲν ἐγήρασεν ἀκόμη·—τὸ ***Ἄνθος τῆς Ἀνατολῆς*** πληροφορεῖ τοὺς φίλους μου ὅτι ὀνομάζεται ***Ἀλέξανδρος Μανιᾶς*** καὶ ὅτι ἤλλαξε ψευδώνυμον·—ἡ ***Χλωρὶς τῆς Χάλκης*** ἀσπάζεται τὴν ***Ζαππίδα***.

Μικρὰ Μυστικὰ ἐπιθυμοῦν νἀνταλλάξουν: ὁ ***Χρυσόμαλλος Ἀέων*** μὲ τὸ ***Τρυγονάκι***, ***Τζὶ-Τζὶ-Μπουμ-Μπουμ*** καὶ ***Φωτοβόλον Ἄστρον***·—ὁ ***Νέος Ἡρακλῆς*** μὲ τὸ ***Τίρι-Λίρι***, ***Ὑποβρύχιον Ἄμυναν***. ***Συριανὸν Ἱππότην***, ***Ἄρην Τοξευτὴν*** καὶ ***Ζαππίδα***·—τὸ ***Ὀνειροπόλων Καταφύγιον*** μὲ τὴν ***Κόρην τῆς Ὡραίας Λέσβου***. ***Ναύαρχον τῆς Βαρέλας***, ***Ἱππότην Γουλιέλμον***, ***Ἱππότην τῶν Ἀθηνῶν*** καὶ ***Ἱππότην τῶν Ἀνέμων***·—ὁ ***Ἑρμῆς τοῦ Πραξιτέλους*** μὲ τὴν ***Θέλπουσαν***, ***Ἀνθισμένον Μενεξέν***, ***Ἄνθος τῆς Αὐγῆς***, ***Γαλανὴν τοῦ Αἰγίου*** καὶ ***Θυμάρι τοῦ Καραμπαμπᾶ***·—ὁ ***Ἀρχιναύαρχος Εὐρυβιάδης*** μὲ τὸν ***Πίφ-Πάφ***, ***Συριανὴν Ἀμαζόνα***, ***Τρεχαγυρευόπουλον***. ***Αἰκατερίνην Κοτζάλη Γρίβα*** καὶ ***Ἀλέξ Π. Καββαδίαν***·—ὁ ***Υἱὸς τῆς Νυκτὸς*** μὲ τὸν ***Ἱππότην τῶν Ἀνέμων***, ***Ναυτοπούλαν***, ***Ἰάναν***, ***Αὔραν τοῦ Εὐξείνου*** καὶ ***Μυστικὴν Φωνήν***·—ἡ ***Κελαδίστρα*** μὲ τὴν ***Ναυτοπούλαν***, ***Μήν-τα-ρωτᾷς*** καὶ ***Μικρὸν Πιανίστραν***—ὁ ***Ἀρχιναύαρχος Θεμιστοκλῆς*** μὲ τὴν ***Παπαρούναν τῆς Πεντέλης***, ***Ἰωνικὴν Ἀκτὴν*** καὶ ***Ἄγρυπνον Φάρον***·—ὁ ***Νέρων Μπουφίδης*** μὲ τὴν ***Ποτούλαν Ἰ. Κυριακοπούλου***. ***Ἀριστείδην Ραγκαβῆν*** καὶ ***Κλεισθένην Φιλάρετον***·—ἡ ***Κυματίζουσα Θάλασσα*** μὲ τὸν ***Ζεβὰν*** καὶ ***Τρυγονάκι***·—ἡ ***Κρυσταλλώδης Πηγὴ*** μὲ τὸ ***Ἀγριολούλουδο τῆς Σύρου***. ***Ἀνατέλλουσαν Σελήνην*** καὶ ***Ἔνδοξον Σαλαμῖνα***·—ὁ ***Στρατηγὸς Ἀννίβας*** μὲ τὸ ***Χρυσόψαρο***, ***Νέρωνα Μπουφίδην*** καὶ ***Μικρὸν Τυμπανιστήν***·—ὁ ***Ἐθνικὸς Ὕμνος*** μὲ τὸν ***Νέον Ἡρακλέα***, ***Μικρὸν Κατεργάρην***, ***Χρυσόψαρο***, ***Ἀεροναύτην τῶν Βοσγίων*** καὶ ***Ἐρετικὴν Γόνδολαν***—ἡ ***Κάρμεν Σύλβα*** μὲ τὴν ***Δῆ-Λουγκ-Τσάγκ***·—ὁ ***Ζεβὰν*** μὲ τὴν ***Λευκὴν Ἀνέμων Χιόνα***, ***Ταπεινὸν Ἴον***, ***Τρεχαγυρευόπουλον***, ***Ἄδραν τοῦ Βουνοῦ*** καὶ ***Καρυάτιδα***·—ἡ ***Μαθήτρια Καλλιτέχνις*** μὲ τὴν ***Μέλλουσαν Καλλιτέχνιδα***.

Ἀπὸ ἕνα γλυκὸ φιλάκι στέλλει ἡ Διάπλασις πρὸς τοὺς φίλους της: ***Τάνταλον*** (βεβαίως καὶ ὁ ἀδελφός σου καὶ ἡ ἀδελφή σου δύνανται νὰ λάβουν μέρος εἰς τοὺς Διαγωνισμούς μου·) ***Ἀρχιναύαρχον Εὐρυβιάδην*** (καὶ αὐτὸ θὰ γίνῃ ἂν κατορθωθῇ διὰ τῆς ψηφοφορίας ἡ αὔξησις· σ' εὐχαριστῶ διὰ τὰς ἐνεργείας·) ***Π. Καροῦσον*** (δὲν γνωρίζω, διότι κανεὶς δὲν εἶνε ὑποχρεωμένος νὰ δικαιολογήσῃ τὴν ἄρνησίν του·) ***Γενναῖον Λέσβιον*** (καὶ εἰς τὰς ἐπιστολάς σου ἀπήντησα καὶ τὰ Μ. Μυστικά σοῦ ἔστειλα·) ***Ἥμερον Περιστερὰν*** (ἔλαβα·) ***Κωνσταντῖνον Μαχαιρᾶν*** (φίλησέ μου καὶ τον ἀδελφόν σου· σᾶς εὐχαριστῶ καὶ τους δύο διὰ τὰς ἐνεργείας·) ***Ἀρχάγγελον Γαβριὴλ*** (ἔστειλα·) ***Τῖδν τῆς Νυκτὸς***, ***Ἀρχιναύαρχον Θεμιστοκλέα*** (καλὴ ἡ ἰδέα σου καὶ θὰ τὴν ἐφαρμόσω·) ***Μέλλουσαν Καλλιτέχνιδα***, ***Τέττιγα τῆς Ἀχαΐας*** (τἀποτελέσματα τῆς Καλλιγραφίας θὰ δημοσιευθοῦν λίαν προσεχῶς·) ***Λύραν τοῦ Ὀρφέως*** (ἔστειλα· ὁ ἐνθουσιασμός σου εὐγενέστατος·) ***Δέκιον Μῦν*** (παραφυλάττει νὰ κτυπήσῃ τὴν ἀλεποῦν· δὲν το ἐννόησες ἀπὸ τὸ παρακάτω;) ***Ἄλβαρον***, ***Κυματίζουσαν Θάλασσαν*** (σὲ συγχαίρω διὰ τὰ ὡραῖα δῶρα τοῦ νουνοῦ σου· νὰ σου ζήσῃ ἡ μαμμά σου, εἰς τὴν ἑορτὴν τῆς ὁποίας ἀπήγγειλες τὸ ὡραῖον ποίημα·) ***Θέλπουσαν*** (τί εὐτυχισμένη ζωή! τὰ λέγει σήμερα καὶ ὁ κ. Φαίδων): ***Κρυσταλλώδη Πηγήν***, ***Ἀειθαλὲς Ῥόδον***, ***Στρατηγὸν Ἀννίβαν*** (ἔστειλα· ἔχεις ἀκόμη καιρόν·) ***Πάντοτε Φαιδρὰν*** (ἡ ὁποία τόσον λαμπρὰ περνᾷ τὸ καλοκαίρί της, ὥστε αἱ ἡμέραι του τῆς φαίνονται μικρότεραι καὶ ἀπὸ τὰς ἡμέρας τοῦ χειμῶνος·) ***Νέον Ἡρακλέα***, ***Ταναγραίαν Κόρην*** (ἔστειλα·) ***Κάρμεν Σύλβα*** (ἀλήθεια· καλλίτερα ζέστη παρὰ ἄνεμος μὲ σκόνην·) ***Βραγγιασμένην Κουκουβάγιαν***, ***Ζεβὰν*** (ἡ ἔννοια πρέπει νὰ εἶνε ἡ αὐτή, ὄχι ἡ λέξις· τὸ τῶν εἰκόνων ἐμάντευσες ὀρθῶς· καλὸν ταξεῖδι·) ***Πασχαλιὰν*** (ἔστειλα·) ***Ρωσσικὴν Καραμέλαν***, ***Χρυσόμαλλον Λέοντα***, ***Φθινοπωρινὴν Νύκτα*** (δὲν ἀμφιβάλλω ὅτι ὁ ἀδελφός σου θὰ το ἐπιδοκιμάσῃ·) ***Ἑλληνικὸν Αἴσθημα*** (σὲ συγχαίρω διὰ τὸν βαθμόν·) ***Φιλόμουσον Παῖδα*** (ἡ καλλιγραφία σου συμπεριελήφθη εἰς τὸν Διαγωνισμόν·) ***Ῥιδίκολον***, ***Φιλοπάτριδα Ἰάδα***. ***Χλωρίδα τῆς Χάλκης***, ***Ξενητευμένην Ἑλληνοπούλαν*** (σὲ δικαιολογῶ πληρέστατα· ἄλλως τε γνωρίζω τὴν ἀγάπην σου·) ***Φιλέρημον Ἴον*** (ναί· νὰ μου σημειώσῃς τοὺς ἀριθμούς, καὶ νὰ μου στείλῃς 15 λεπτὰ δι' ἕκαστον·) ***Σέλευκον τὸν Κεραυνὸν*** (δὲν ἀμφιβάλλω περὶ τῆς ἀγάπης σου· ὁ περὶ οὗ μ' ἐρωτᾷς εἶνε συνδρομητής μου·) ***Ζήσην Χρυσοχοΐδ*** (ἔστειλα· οἱ συγχαίρω·) ***Φλογεράν Ἀκτῖνα τοῦ Σουλίου*** (εὖγε!) ***Παραδείσιον Πτηνόν***, κτλ. κτλ.

Εἰς ὅσας ἐπιστολὰς ἔλαβα μετὰ τὴν *1 Αὐγούστου* θἀπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λύσεις στέλλονται μέχρι τῆς 20 Σεπτεμβρ.

444. Δεξίγριφος.

Γράμμα μετ' ἀκροτηρίου ἂν θελήσῃς νὰ συνάψῃς,
Κινδυνεύεις ... νὰ ἀνάψῃς.

445. Αἴνιγμα.

Ἐν ᾧ εἶμαι τόσον μέγα
Ποῦ 'στὸν κόσμον δὲν χωρῶ,
Εἰς τοῦ κώνωπος τὸ σῶμα
Δυὸ φορὲς πῶς εἰσχωρῶ;

446. Δημῶδες Αἴνιγμα.

Ἤμουν νειὸς κ' ἤμουν ζουμπός.
Γέρασα καὶ στέκω ὀρθός.

447. Δημῶδες Αἴνιγμα.

Τὸ ἀρνάκι μου τὸ μπίρμπιλο
Στὴν πισπιλιὰ ἀνεβαίνει
Τρώει κλαράκι κι' ἀναζῇ,
Πίνει νερὸ ... φοφάει.

448. Μέγα κρικωτόν.

Σ★★ρο★★στα — Νὰ συμπληρωθοῦν οἱ ἀςερίσκοι διὰ γραμμάτων, οὕτως ὥστε νὰ σχηματισθοῦν ἐν ὅλῳ 27 λέξεις, ἑκάστη τῶν ὁποίων θὰ ἀρχίζῃ ἀπὸ ἓν γράμμα τοῦ σχήματος κατὰ σειρὰν καὶ θὰποτελεῖται ἀπὸ ὅσα γράμματα θέλῃς, ἐκ τῶν κατόπι τοῦ ὡς πρώτου λαμβανομένου. Ἡ ἀνάγνωσις θἀρχίσῃ ἀπὸ τοῦ Σ καὶ θὰ κάμῃ ὅλον τὸν κύκλον, ἕως οὗ καταλήξῃ πάλιν εἰς τὸ Σ. Ἡ ὀρθογραφία δὲν τηρεῖται, ἀλλὰ μόνον ὁ ἦχος.

★ φ
τ ★
★ ★
★σωνι★★ηνμ★

449. Χρησμός.

Α υ ι α α ε α η α η α α υ ε ι
β γ δ κ λ λ λ μ ν ν ν ρ σ τ χ

Τὰ κατ' ἀλφαβητικὴν τάξιν τεθέντα σύμφωνα νὰ παρεντεθοῦν μεταξὺ τῶν φωνηέντων (χωρὶς τὰ φωνήεντα νἀλλάξουν θέσιν), οὕτως ὥστε νἀποτελεσθῇ ἓς χρησμὸς ἐκ πέντε λέξεων.

450—454. Μαγικὴ Πρόθεσις.

Τῇ ἀνταλλαγῇ ἑνὸς γράμματος ἑκάστης τῶν κάτωθι λέξεων διὰ μιᾶς προθέσεως, πάντοτε τῆς αὐτῆς, σχημάτισον ἄλλας τόσας λέξεις:

βάλλειν, παῖς, κεραία, τέτραξ, κυρά.

455. Μυθολογικὴ Ἐρώτησις.

Τίς τῶν Θεῶν, ἐξορισθεὶς τοῦ Ὀλύμπου, ἠναγκάσθη νὰ γίνῃ βουκόλος, καὶ παρὰ τίνι;

456. Φωνηεντόλιπον.

Πτ—πρκψ—★—κμν
τ—σβδτ—π—σμν.

457. Ἀλγεβρικὸς Γρῖφος.

$$(\varepsilon^{\frac{1}{2}})_{\frac{1}{2}} \cdot \varepsilon^{\frac{1}{2}})_{\frac{1}{2}}) - (\varepsilon^{\frac{1}{2}})_{\frac{1}{2}} \sqrt{\varepsilon}) + (\sqrt{\varepsilon}. \sqrt{\varepsilon}). \sqrt{\upsilon}. \sqrt{\gamma}. \sqrt{\upsilon}. \sqrt{\gamma}. (\varepsilon^{\frac{1}{2}})_{\frac{1}{2}}. \varepsilon^{\frac{1}{2}})_{\frac{1}{2}}) - (\varepsilon^{\frac{1}{2}})_{\frac{1}{2}} \cdot \sqrt{\varepsilon}) + (\sqrt{\varepsilon}. \sqrt{\varepsilon})$$

Πᾶσαι αἱ ἀνωτέρω Πνευματικαὶ Ἀσκήσεις ἐστάλησαν ὑπὸ τοῦ ΑΣΤΕΡΟΣ ΤΟΥ ΒΕΓΑ.

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν πνευματικῶν ἀσκήσεων τῆς 6 Μαΐου τ.

298. Σύγγραμμα (Σὺν-γράμμα.)—**299**. Σπάρος, Πάρος.—**300**. Κάμπος, κάμπη.

301. ΑΞΙΝΗ—**302**.

ΑΥΛΟΣ	ΑΥΡΑ	ΨΑΡΑ	ΣΑΡΕ
ΠΟΔΟΣ	Α Δ	Ρ Ι	Ε
ΣΑΡΑΞ	Φ	Ρ	Τ Β Ν
ΞΑΝΘΗ	ΑΣΙΑ	ΑΧΡΙ	Η

303 Π Α Σ Α (ΠΑΣ Αμελής).
Α Κ Ι Σ (οσΑΚΙΣ).
Σ Ι Α Μ (ὀΣΙΑ Μαρία).
Δ Σ Μ Α (εἰς τΔΣ ΜΑχας).

304-308. Γενομένης τῆς ἀνταλλαγῆς διὰ τῆς συλλαβῆς ΜΑΡ, σχηματίζονται αἱ λέξεις: ἡμάρ, ἁμαρτία, Μάρκος, Μάρτιος, μάρσιπος.—**309**. ΠΟΛΥΒΙΟΣ (1. ΠΟρος. 2, ΑΥδός. 3, Βίας. 4, ΟΣσα).—**310**. Εἶνε μία ἡ ὥρα διότι τὰ $^4/_5$ τῶν 24 ὡρῶν εἶνε 16 ὧραι· τούτων τὸ $^1/_2 = 8$· τούτων τὰ $^3/_8 = 5$· τούτων τὸ $^1/_4 =$ πρῶτα λεπτὰ 75· τούτων τὸ $^1/_3 =$ πρῶτα λεπτὰ 25· τούτων τὸ $^1/_5$ πρῶτα λεπτὰ 5, εἰς τὰ ὁποῖα προσθέτομεν καὶ τὰ παρελθόντα 55 λεπτὰ καὶ ἔχομεν λεπτὰ 60, ἤτοι μίαν ὥραν.—**311**. Ἡ μύτη ἡ ὁποία ὑπάρχει μεταξὺ τοῦ στόματος καὶ τῶν ὀφθαλμῶν.—**312** Ὅποιος φυλάει τὰ ρούχα του, ἔχει τὰ μισά.

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῶν Καταστημάτων Ἀνέστη Κωνσταντινίδου 1889

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστώμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρασχὸν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΑΙ' ΕΝ ΕΤΟΣ
Ἐσωτερικοῦ δραχ. 7.—Ἐξωτερικοῦ φρ. χρ. 8
Αἱ συνδρομαὶ ἄρχονται τὴν 1ην ἑκάστου μηνὸς καὶ εἶνε προπληρωτέαι δι' ἓν ἔτος.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ
Ἐν Ἑλλάδι λεπ. 15.- Ἐν τῷ Ἐξωτ. φρ. χρ. 0,15
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ἐν Ἀθήναις
Ὁδὸς Αἰόλου, 117, ἔναντι Χρυσοσπηλαιωτίσσης

Περίοδος Β'.—Τόμ. 5ος. Ἐν Ἀθήναις, τὴν 15 Αὐγούστου 1898 Ἔτος 20ὸν.— Ἀριθ. 34

Η ΣΦΙΓΞ ΤΩΝ ΠΑΓΩΝ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΙΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝ

Βραβευθὲν ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας

(Συνέχεια· ἴδε σελ. 257)

Δὲν ἔπρεπε τώρα νὰ ληφθοῦν τὰ ἀναγκαῖα ἀμυντικὰ μέτρα, καὶ νἀναβιβασθοῦν τὰ ὅπλα εἰς τὸ κατάστρωμα, καὶ νὰ πληρωθοῦν τὰ λιθοβόλα, καὶ νἀπλωθοῦν τὰ προστατευτικὰ δίκτυα;... Ἐν τούτοις, καὶ πρὸ τῆς ἑτοιμασίας τῶν τῆς ἀμύνης, ὁ πλοίαρχος Λὰν Γκὺ ἐνόμισεν ὅτι ἄνευ μεγάλου κινδύνου, ἠδύνατο νὰ ἐλησιάσῃ ἀκόμη περισσότερον τὴν ξηράν.

Ὁποία μεταβολὴ εἶχεν ἄραγε συμβῇ;.. Ἐκεῖ ὅπου, κατὰ τὸν Ἀρθοῦρον Πύμ, ὑπῆρχον νῆσοι πολλαὶ καὶ μεγάλαι, δὲν ἐβλέπαμεν τώρα εἰμὴ νησίδας μικρὰς καὶ ὀλίγας — ἓξ μόλις τὸν ἀριθμόν,— τὸ ὕψος τῶν ὁποίων, ἀπὸ τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης, δὲν ὑπερέβαινε τὰς ἑπτὰ ἢ δέκα ὀργυιάς...

Τὴν στιγμὴν ἐκείνην ὁ μιγὰς ἀφῆκε τὴν σκοπιάν, ὠλίσθησε κατὰ μῆκος τοῦ ἱστοῦ, καὶ ἐπήδησεν ἐπὶ τοῦ καταστρώματος.

— Λοιπόν, Δὶρκ Πέτερς, τὸν ἠρώτησεν ὁ πλοίαρχος Λὰν Γκύ, εἶδες τὸ Ἀρχιπέλαγος;

— Τὸ Ἀρχιπέλαγος; ἐπανέλαβεν ὁ μιγάς, κινῶν τὴν κεφαλήν. Χμ! καὶ τί Ἀρχιπέλαγος εἶνε αὐτό;.. Πέντε-ἓξῃ βράχοι μονάχα, καὶ οὔτε ἕνα νησί!...

Τῷοντι, οὐδὲν ἀπέμενε πλέον ἐκ τοῦ Ἀρχιπελάγους, ἢ τοὐλάχιστον ἐκ τοῦ δυτικοῦ αὐτοῦ μέρους. Αἱ χαμηλαὶ καὶ ἀσήμαντοι ἐκεῖναι κορυφαί, αἱ ὁποῖαι ἐπρόβαλλον ἐδῶ κ' ἐκεῖ, οὔτε νῆσοι ἦσαν, οὔτε ἀρχιπέλαγος ἐσχημάτιζον, ἀλλὰ μᾶλλον ἓν ἄθροισμα σκοπέλων. Μολοντοῦτο, ἂν τὸ Ἀρχιπέλαγος εἶχε μεγάλην ἔκτασιν, πιθανὸν ὁ σεισμὸς νὰ μὴ κατέστρεψε, εἰμὴ μόνον τὰς πρὸς δυσμὰς νήσους. Καὶ περὶ τούτου ἐσκοπεύαμεν νὰ βεβαιωθῶμεν, ἀφ' οὗ πρῶτον ἐπεσκεπτόμεθα μίαν ἑκάστην τῶν νησίδων ἐκείνων, διὰ νὰ ἐξακριβώσωμεν εἰς ποίαν ἐποχὴν εἶχε συμβῇ ὁ μέγας σεισμός.

Ἐφ' ὅσον ἐπροχώρει ἡ γολέττα μας, ἐφαίνοντο εὐκρινέστερα τὰ λείψανα τοῦ Ἀρχιπελάγους. Ἡ ἐπιφάνεια τῶν μεγαλητέρων νησιδίων δὲν ὑπερέβαινε τὰ ἑκατὸν ἢ ἑκατὸν εἴκοσι τετραγωνικὰ μέτρα, ἐνῷ ἡ τῶν μικροτέρων ἦτο μόλις τριῶν ἢ τεσσάρων τετραγωνικῶν μέτρων.

Ἐννοεῖται, ὅτι ὁ Ἄλβρανος δὲν ἠδύνατο νὰ εἰσχωρήσῃ ἄνευ κινδύνου, ἐν τῷ μέσῳ τῶν σκοπέλων τούτων. Θὰ περιέπλεε μόνον τὴν θέσιν, εἰς τὴν ὁποίαν ἔκειτο τὸ Ἀρχιπέλαγος, διὰ νὰ γνωρίσῃ ἂν μέρος αὐτοῦ ἢ ὁλόκληρον εἶχε καταποντισθῇ. Ὁπωσδήποτε, θὰ ἦτο ἀναγκαῖον νἀποβιβασθῶμεν διὰ λέμβου εἴς τινα σημεῖα, διὰ νὰ συλλέξωμεν τὰ τυχὸν ὑπάρχοντα τεκμήρια.

Ὅταν ἐφθάσαμεν εἰς ἀπόστασιν χιλίων ὀργυιῶν περίπου ἀπὸ τῆς μεγαλητέρας τῶν νησίδων, ὁ πλοίαρχος Λὰν Γκὺ ἠθέλησε νὰ μετρήσῃ τὸ βάθος τῆς θαλάσσης, τὸ εὗρε δὲ εἴκοσιν ὀργυιῶν. Ὁ πυθμὴν ἐκεῖνος θὰ ἦτο πιθανῶς τὸ ἔδαφος νήσου καταποντισθείσης, τὸ κέντρον τῆς ὁποίας ἐφαίνετο ἀκόμη, πέντε ἢ ἓξ ὀργυιὰς ὑψηλότερον τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης. Ἐπλησιάσαμεν ἀκόμη ὀλίγον καὶ ἠγκυροβολήσαμεν. Ἡ θάλασσα ἐκυμάτιζεν ἐλαφρῶς καὶ ἡ ἀτμοσφαιρικὴ κατάστασις ἐξηκολούθει ἀναλλοίωτος. Ἀμέσως μία λέμβος κατεβιβάσθη ἐκ τοῦ Ἀλβράνου καὶ ἐπέβησαν αὐτῆς ὁ πλοίαρχος Λὰν Γκύ, ὁ ναύκληρος, ὁ Δὶρκ Πέτερς, ὁ Μαρτῖνος Χόλτ, δύο ναῦται, καὶ ἐγώ.

Ἐν τέταρτον μιλλίου μᾶς ἐχώριζεν ἐκ τῆς μεγαλητέρας τῶν νησίδων, τὸ ὁποῖον διηνύσαμεν ταχέως, διὰ μέσου στενῶν διόδων. Οἱ χαμηλοὶ ἐκεῖνοι βράχοι, οἱ αἰωνίως πλησσόμενοι ὑπὸ τοῦ κύματος, δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ εἶχον διατηρήσῃ κανὲν τεκμήριον, ἱκανὸν νὰ μας διαφωτίσῃ περὶ τῆς χρονολογίας τοῦ σεισμοῦ. Ἄλλως τε τὸ ἐπαναλαμβάνω, ὅσον ἀφορᾷ τὸ ζήτημα τοῦτο, οὐδεμίαν εἴχομεν ἀμφιβολίαν.

Καὶ ἡ λέμβος μας ἐπροχώρει διὰ μέσου τῶν ὑφάλων καὶ τῶν σκοπέλων. Ὄρθιος εἰς τὴν πρύ-

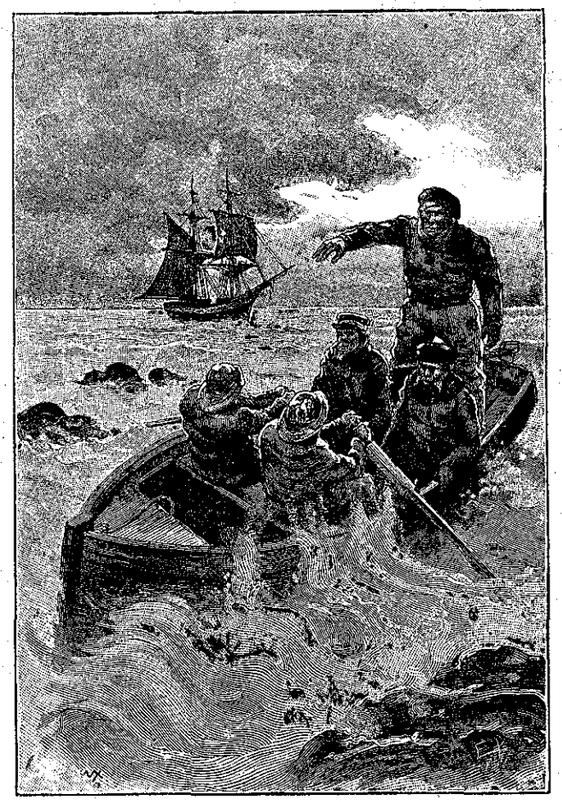

Ὄρθιος εἰς τὴν πρύμνην ὁ Δὶρκ Πέτερς, μὲ τὸν σίακα μεταξὺ τῶν ποδῶν. . . . (Σελ. 266, στήλ. α')